

แผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
ฉบับที่ 2
(พ.ศ. 2567 – 2569)

โดย สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

พ.ศ. 2566

คำนำ

ประเทศไทยมีการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 เนื่องจากมีการปฏิบัติหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับมีกฎหมายหลายฉบับได้กำหนดหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ ในการปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับผู้ใช้บริการ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดองค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ในรูปของสภาวิชาชีพทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 และเพื่อเป็นการพัฒนาการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2567 – 2569) ขึ้น และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ 22 – 23 สิงหาคม 2566 เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลความคิดเห็นจากคณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ผู้แทนกระทรวงตามมาตรา 16 (1) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการทำประชาพิจารณ์ รวมทั้งข้อเสนอแนะจากสมาชิก และบุคคลแวดล้อมกระบวนงานที่ได้จากการประชุมใหญ่ประจำปี 2566

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2567 – 2569) และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือการทำงานที่สำคัญของสมาชิกทุกประเภท รวมทั้งสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ทำหน้าที่ ควบคุม กำกับมาตรฐาน จรรยาบรรณ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ หรือบริการทางสังคม ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ได้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

คณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2566

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	(1)
สารบัญ	(2)
บทที่ 1 บริบทการจัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)	1
1.1 ความเป็นมาของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	1
1.2 อำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	2
1.3 ความหมายสังคมสงเคราะห์ ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	3
1.4 สถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประเทศไทย	4
1.5 ผลการดำเนินงานที่สำคัญของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	14
บทที่ 2 วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานการจัดทำแผนพัฒนา	25
2.1 กรอบนโยบายและทิศทางการจัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)	25
2.2 การวิเคราะห์ SWOT- SOAR Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ข้อจำกัด แรงบันดาลใจ ผลลัพธ์)	27
2.3 การวิเคราะห์กลยุทธ์	31
บทที่ 3 แผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)	33
3.1 วิสัยทัศน์	33
3.2 พันธกิจ	33
3.3 เป้าหมาย	33
3.4 ตัวชี้วัดหลัก	33
3.5 แผนงาน	34
แผนงานพัฒนาที่ 1 เสริมพลัง พัฒนา และยกระดับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับ	34
แผนงานพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างความมั่นคงการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	35
แผนงานพัฒนาที่ 3 คุ้มครองและกำกับดูแลมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	36
แผนงานพัฒนาที่ 4 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศและต่างประเทศ	36
แผนงานพัฒนาที่ 5 พัฒนาโครงสร้าง ระบบและกลไกการบริหารงานสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพ	37

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 การดำเนินงานตามแผน และการติดตามประเมินผล	38
เอกสารอ้างอิง	40
ภาคผนวก	41
ก. คำสั่งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสภามหาวิทยาลัยสงคราะห์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2567-2569)	42
ข. แผนการดำเนินงานสภามหาวิทยาลัยสงคราะห์ 3 ปี พ.ศ. 2567-2569	44

บทที่ 1

บริบทการจัดทำแผนพัฒนาสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)

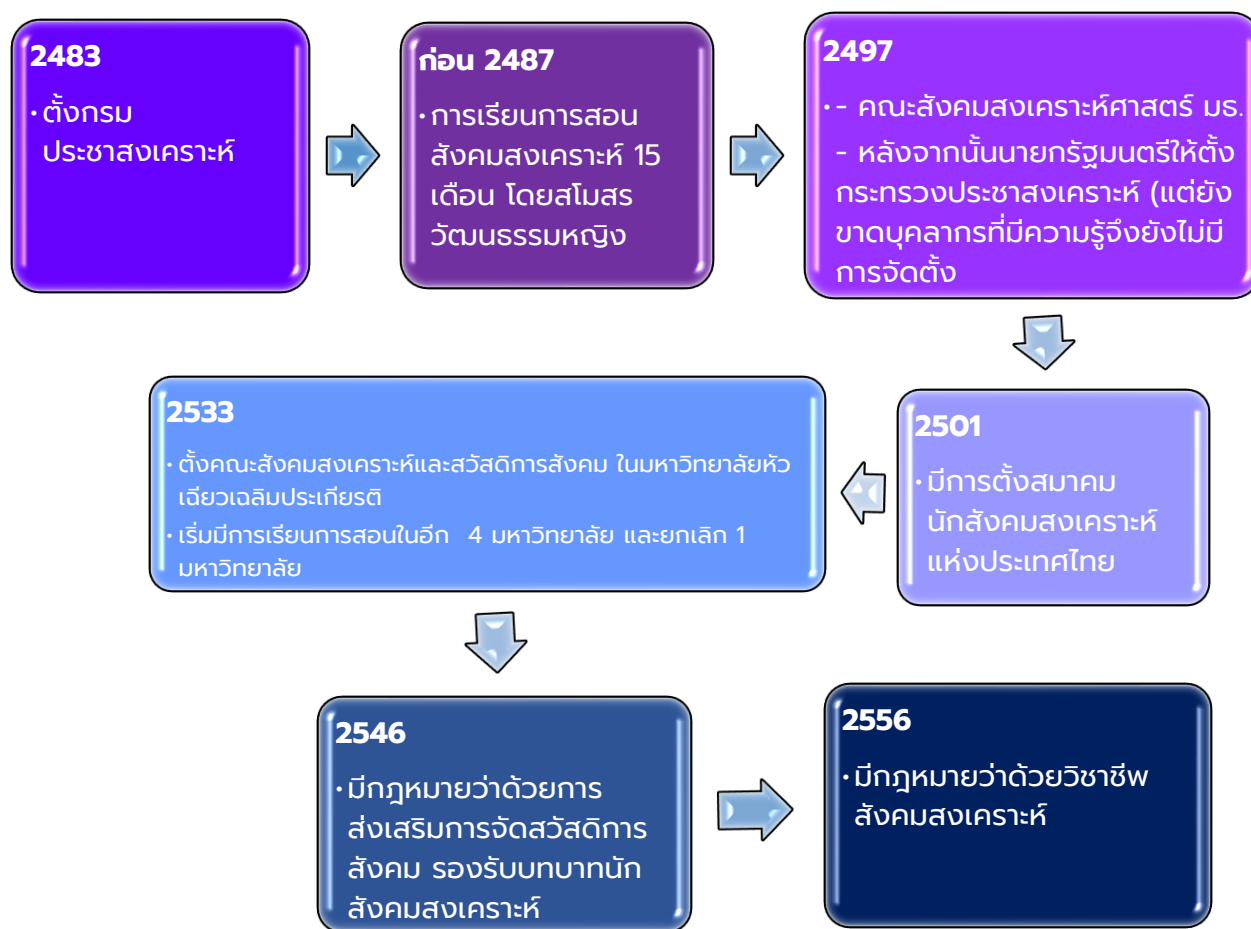
1.1 ความเป็นมาของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

นับตั้งแต่ประเทศไทยมีการสถาปนากรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2483 มีหน้าที่ในการจัดสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ บริการสวัสดิการสังคมแก่คนไร้ที่พึ่ง ซึ่งระยะเวลาต่อมา กรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินการครอบคลุมไปถึง การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก การป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ รวมไปถึงการสงเคราะห์และพัฒนาชาวเขา ทำให้ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรมืออาชีพที่มีความรู้ด้านสังคมสงเคราะห์มาปฏิบัติงาน เมื่อ พ.ศ.2487 จึงได้มีการเริ่มต้นการเรียนการสอนสังคมสงเคราะห์ หลักสูตร 15 เดือน โดยสโมสรวัฒนธรรมหญิง ต่อมาปี พ.ศ.2497 จึงได้มีการสถาปนาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อผลิตบัณฑิตด้านสังคมสงเคราะห์ขึ้นเป็นการเฉพาะ และเมื่อมีบัณฑิตที่จบด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์จึงได้มีการก่อตั้งสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2501 และเพื่อเร่งผลิตผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในระบอบดังกล่าวมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ให้คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เปิดให้ผู้สำเร็จการศึกษาหรือกำลังศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอื่นสามารถสมัครเรียนเพื่อรับปริญญาตรีด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ โดยใช้เวลาเรียนจำนวน 2 ปี ในปี พ.ศ. 2533 มีการจัดตั้งคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ในสถาบันการศึกษาเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปัจจุบันมีการเรียนการสอนสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ระดับปริญญาใน 6 มหาวิทยาลัย ในสถาบันของรัฐ 5 สถาบัน ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) 3) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร.) 4) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และสถาบันเอกชน 1 สถาบัน 6) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผลิตบัณฑิตได้ปีละ 850 คน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ถือเป็นกฎหมายที่กำหนดความหมายของนักสังคมสงเคราะห์และส่งเสริมสนับสนุนนักสังคมสงเคราะห์ที่สำเร็จการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์และที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์แต่ต้องผ่านการอบรม มีการส่งเสริมทั้งในเรื่องของข้อมูล การอบรมและการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ ต่อมาได้มีการออกพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่ปัจจุบันการปฏิบัติหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นและครอบคลุมไปหลายด้าน ประกอบกับมีกฎหมายหลายฉบับได้กำหนดหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้กับประชาชน โดยเฉพาะผู้ประสบปัญหาในการดำรงชีวิต ให้สามารถกระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข สมควรให้มีองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในรูปของสภา

วิชาชีพ เพื่อควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีคุณภาพและมาตรฐาน และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 พัฒนาการของการเกิดกฎหมายวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556

1.2 อำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นองค์กรนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ มีวัตถุประสงค์ ตามมาตรา 5 เพื่อควบคุมมาตรฐาน จรรยาบรรณส่งเสริม และพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือหรือบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 6 ดังต่อไปนี้

- (1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
- (2) กำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- (3) จัดทำหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ หรือสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มอบหมายให้ดำเนินการฝึกอบรมในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- (4) ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
- (5) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตสาขาต่างๆ
- (6) ออกคำสั่งตามมาตรา 40 วรรคสาม
- (7) ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัย ในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และหน่วยงานทางสังคมสงเคราะห์
- (8) รับรองปริญญาของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิกตามมาตรา 10 (2)
- (9) ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษา
- (10) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติ สิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ ความสามัคคี และสวัสดิการให้แก่สมาชิก
- (11) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของประเทศไทย
- (12) ดำเนินการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

1.3 ความหมายสังคมสงเคราะห์ ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

คนในสังคมจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเริ่มจากการช่วยเหลือกันในครอบครัว เครือญาติ เพื่อน นายจ้าง สถาบันศาสนา องค์กรการกุศล และรัฐบาลถือเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลัก โดยมีพัฒนาการของการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์จนเป็นวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีการดำเนินงานมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานในต่างประเทศ ตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2471

สมาพันธ์นักสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ International Federation on Social Work (IFSW) และสมาพันธ์การศึกษาสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ International Association on School of Social Worker (IASSW) ได้กำหนดความหมายของ วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ Global Definition of the Social Work Profession ไว้ใช้ร่วมกัน ในเดือนกรกฎาคม 2557 “สังคมสงเคราะห์เป็นวิชาชีพที่มีฐานมาจากการปฏิบัติและเป็นสาขาทางวิชาการ ที่ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางสังคม การยึดโยงทางสังคมและเสริมพลังและปลดปล่อยผู้คน หลักการที่เป็นหัวใจของงานสังคมสงเคราะห์ คือ ความเป็นธรรมทางสังคม สิทธิมนุษยชน ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และการเคารพต่อความแตกต่างหลากหลาย การทำงานบนฐานทฤษฎีสังคมสงเคราะห์

ศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และความรู้พื้นถิ่น ส่งผลให้งานสังคมสงเคราะห์เป็นการทำงานร่วมกับผู้คนและโครงสร้างเพื่อจัดการกับความท้าทายในชีวิตและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี โดยคำจำกัดความข้างต้นอาจขยายได้ในระดับประเทศและหรือระดับภูมิภาค”

สำหรับประเทศไทยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ได้จัดทำความหมายของการสังคมสงเคราะห์และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ เมื่อปี พ.ศ.2528 หมายถึง “ศาสตร์และศิลป์ในการป้องกัน แก้ไข พื้นฟูและพัฒนา บุคคล กลุ่ม ชุมชน ทั้งที่ประสบและไม่ประสบปัญหาความเดือดร้อนให้สามารถช่วยเหลือตนเองและสังคมได้” นิยามดังกล่าวได้ถูกนำไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนางานสังคมสงเคราะห์แห่งชาติซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติและแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมแห่งชาติฉบับต่าง ๆ

ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

วิชาชีพสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า วิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะทางสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาของบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชนเพื่อให้กระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

“วิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต” หมายความว่า วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ต้องขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

“ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะทางสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาของบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน เพื่อให้กระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

“ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตจากสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

1.4 สถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประเทศไทย

1.4.1 วิชาชีพสังคมสงเคราะห์กำลังแรงงานหลักด้านสังคม

จากเอกสาร The Social Service Workforce in the East Asia and Pacific Region : Multi-Country Review จัดทำโดย UNICEF และ Global Service Workforce Alliance ได้ให้ความสำคัญกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์โดยถือว่าเป็นวิชาชีพหลักในกำลังแรงงานด้านสังคมที่มีการปฏิบัติงานอยู่กว่า 100 ประเทศ และในการปฏิบัติงานผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์จะมีการทำงานร่วมกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านอื่น ที่ผ่านการอบรมด้านสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร นอกจากนั้นยังทำงานร่วมกับวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามใน

หลายประเทศผู้ที่ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์จะรวมถึงผู้ที่ไม่ได้จบการศึกษาสังคมสงเคราะห์หรือผ่านการอบรมด้านสังคมสงเคราะห์

ภาพที่ 2 อัตรากำลังด้านบริการสังคม

1.4.2 สัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ต่อจำนวนผู้ใช้บริการยังไม่เพียงพอ

มีการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มากกว่า 147 ประเทศ จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประมาณ 3 ล้านคน ประเทศไทย ข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2566 สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีจำนวนสมาชิกสามัญทั้งสิ้น 4,116 คน ในจำนวนนี้มีผู้ได้ใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ทั้งสิ้น 3,072 คน

1) สัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ด้านเด็กและครอบครัวต่อจำนวนผู้ใช้บริการ

ผลการวิเคราะห์อัตรากำลังนักสังคมสงเคราะห์ด้านเด็กและครอบครัวขององค์การยูนิเซฟประเทศไทย พบว่า นักสังคมสงเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตมีจำนวน 2,975 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 11 เมษายน 2564) เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ 4.36 คนต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งเป็นสัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ต่อจำนวนผู้ใช้บริการต่ำที่สุดใน 11 ประเทศ องค์การยูนิเซฟมีการคาดการณ์ประเทศไทยควรมีนักสังคมสงเคราะห์ที่ทำงานด้านเด็กและครอบครัวเพื่อปกป้องเด็กในทุกตำบล จำนวน 7,000 คน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าถึงความไม่เพียงพอต่อตลาดงานตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ต่อจำนวนผู้ใช้บริการประเทศไทย
กับประเทศต่างๆ

ประเทศ	จำนวนนักสังคมสงเคราะห์ ต่อประชากร 100,000 คน
สหรัฐอเมริกา	207.23
สหราชอาณาจักร	137.21
จีน	61.68
กัมพูชา	23.66
แอฟริกาใต้	21.96
มาเลเซีย	21.56
อินโดนีเซีย	17.24
เวียดนาม	16.28
ติมอร์-เลสเต	6.92
ฟิลิปปินส์	5.25
ไทย	4.36

ที่มา UNICEF Thailand 19 มีนาคม 2564 <https://web.facebook.com/unicefthailand>

2) สัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชต่อจำนวนผู้ป่วยจิตเวช

รายงาน Mental Health Atlas องค์การอนามัยโลก (WHO) สํารวจสัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชของประเทศไทย ปี 2559 มีจำนวน 0.84 คนต่อประชากร 100,000 คน สัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชไทย ใกล้เคียงกับประเทศบังกลาเลีย และประเทศฟีจี (0.78 และ 0.56) ถือเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก หากเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และแคนาดา (8.33, 60.34, 145.4) ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชต่อจำนวนประชากร
100,000 คน

ประเทศ	จำนวนนักสังคมสงเคราะห์จิตเวช ต่อประชากร 100,000 คน (ปี 2559-2560)
สหรัฐอเมริกา	60.34
แคนาดา	145.4
บราซิล	6.61

ประเทศ	จำนวนนักสังคมสงเคราะห์จิตเวช ต่อประชากร 100,000 คน (ปี 2559-2560)
บรูไน	0.24
บังกลาเลีย	0.78
คอสตาริกา	76.96
ฟีจี	0.56
ฟินแลนด์	2.75
กรีก	3.46
อินเดีย	0.06
อิหร่าน	1.51
อิตาลี	2.59
ญี่ปุ่น	8.33
จordan	0.22
เลบานอน	1.33
นิการากัว	3.57
ซาอุดีอาระเบีย	3.95
ประเทศไทย	0.84

: [https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/social-workers-working-in-mental-health-sector-\(per-100-000\)](https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/social-workers-working-in-mental-health-sector-(per-100-000))

3) สัดส่วนจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ต่อจำนวนผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในอนาคต

นางลักษณ์ พะโกยะ,ศิริพันธ์ สาสัตย์ และวาสิณี วิเศษฤทธิ์ (2564) ศึกษาความต้องการกำลังคนด้านสุขภาพเพื่อรองรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในอนาคต พ.ศ. 2573 พบว่า ความต้องการกำลังคนด้านสุขภาพจะมีความต้องการ CM ประมาณ 37,235-37,636 คน รองลงมาได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ 29,520-30,499 คน นักกายภาพบำบัด 4,858- 5,260 คน แพทย์ 3,555-4,000 คน นักสังคมสงเคราะห์ 338-740 คน สำหรับผู้ช่วยพยาบาลและนักบริบาล พบว่าใน พ.ศ. 2573 มีความต้องการกำลังคนเหล่านี้ประมาณ 1,613-3,529 คน และ 126,542 - 134,312 คน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับกำลังคนรองรับในภาพรวมทั้งประเทศ กำลังคนที่ขาดแคลนมากได้แก่ พยาบาลวิชาชีพและ CM และความต้องการกำลังคนนักสังคมสงเคราะห์ด้านสุขภาพเพื่อรองรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในอนาคต มีจำนวน 338 - 740 คน ซึ่งต่ำกว่ากำลังคนด้านสุขภาพวิชาชีพอื่นๆ

เมื่อวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนสังคมนาเคราะห์ที่มีการผลิตจำนวนน้อยกว่าทุกวิชาชีพจึงไม่สอดคล้องกับความต้องการการรองรับการดูแลผู้สูงอายุในสถานบริบาลในอนาคต ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความต้องการกำลังคนด้านสุขภาพรองรับการดูแลผู้สูงอายุในสถานบริบาล พ.ศ. 2559

พ.ศ.2569 และ พ.ศ. 2573 ในสมมุติฐานผู้ใช้ บริการที่สถานบริบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 10-20

จำแนกตามวิชาชีพด้านสุขภาพ

วิชาชีพด้านสุขภาพ	จำนวนสถาบัน ที่ผลิต (แห่ง)	จำนวนการ ผลิต คนต่อปี	กำลังคนด้าน สุขภาพ ปี 2559 (คน)	การคาดการณ์ความ ต้องการกำลังคน ปี 2569 (คน)	ความต้องการกำลังคน ปี 2573 (คน)
แพทย์	21	3,121	50,573	62,779	3,555-4,000
พยาบาล	86	10,000	158,317	180,992	29,520- 30,499
นักกายภาพบำบัด	16	1,155	4,301	9,736	4,858- 5,260
นักสังคมนาเคราะห์	6	850		254 – 428	338-740
ผู้ช่วยพยาบาล	13	4,482	N/A	1,212 – 2,042	1,613-3,529
นักบริบาล	88	6,800	N/A	113,401 - 117,075	126,542 - 134,312
CM	-		N/A	33,528 – 33,781	37,235-37,636

ที่มา สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. นงลักษณ์ พะโกยะ,ศิริพันธ์ สาลัตย์ และวาสิณี วิเศษฤทธิ์ (2564) น.221.

4) สัดส่วนจำนวนนักสังคมนาเคราะห์ต่อจำนวนผู้ใช้บริการสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ รายงานการศึกษาวิเคราะห์ภาระงาน (workload analysis) ของฝ่ายสวัสดิการสงเคราะห์สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จำนวน 11 แห่ง โดยศึกษากระบวนการปฏิบัติงาน หน่วยนับ ปริมาณงานและตำแหน่งในการปฏิบัติงานของฝ่ายสวัสดิการสงเคราะห์สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งได้ จัดทำรายละเอียดข้อมูลร่างวิเคราะห์ภาระงาน รูปแบบการวิเคราะห์ภาระงานนักสังคมนาเคราะห์ (full time equivalent : FTE) ซึ่งคำนวณจากสูตรดังนี้ 1) วันทำงานมาตรฐานใน 1 ปี 230 วันเท่ากับ 1,380 ชั่วโมงทำงานวันละ 6 ชั่วโมง (กระทรวงสาธารณสุขกำหนดวันทำงานมาตรฐานใน 1 ปี 254 วันเท่ากับ 1,780 ชั่วโมงทำงานวันละ 7 ชั่วโมง) จำนวนวิเคราะห์ภาระงานกระบวนการและกิจกรรมของฝ่ายสวัสดิการสงเคราะห์สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งจำนวน 35 กระบวนการ ผลการวิเคราะห์ภาระงานพบว่าจำนวนนักสังคมนาเคราะห์จริง จำนวน 17 อัตรา และ วิเคราะห์จากภาระงานที่ปฏิบัติ อัตรากำลังนักสังคมนาเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งควรมีจำนวน 33 อัตรา

5) สัดส่วนผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เพียงพอ

ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ท้องถิ่นมีการปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ซึ่งจำเป็นต้องมีผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์และนักบริหารสวัสดิการสังคม ไว้ โดยนักสังคมสงเคราะห์เป็นตำแหน่งสายงานวิชาการ จะเริ่มจากระดับปฏิบัติการ สูงสุดระดับเชี่ยวชาญ ส่วนนักบริหารสวัสดิการสังคมเป็นตำแหน่งสายงานบริการ เริ่มต้นจากนักบริหารงานระดับต้น สูงสุดนักบริหารงานระดับสูง จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ณ วันที่ 6 สิงหาคม 2563 มีจำนวนทั้งสิ้น 7,951 แห่ง ตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	76 แห่ง
2. เทศบาล	2,469 แห่ง
เทศบาลนคร	30 แห่ง
เทศบาลเมือง	192 แห่ง
เทศบาลตำบล	2,247 แห่ง
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	5,303 แห่ง
4. องค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา)	2 แห่ง
รวมทั้งสิ้น	7,850 แห่ง

ข้อมูลณวันที่6สิงหาคม2563

รวบรวมโดยกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น2

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ที่มีอัตรากำลังนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุด คือ 297 อัตรา ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมีการจ้างนักสังคมสงเคราะห์ทั้งสิ้น 202 อัตรา ซึ่งเท่ากับร้อยละ 2.57 ของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

1.4.3 สถาบันการศึกษาผลิตนักสังคมสงเคราะห์ไม่เพียงพอกับตลาดงาน และผู้ที่สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ไม่ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

สถาบันการศึกษาที่มีการผลิตบัณฑิตสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ในทุกปริญญา มีทั้งหมด 7 แห่ง ผลิตบัณฑิตได้ประมาณ ปีละ 600 – 700 คน สถาบันการศึกษาที่ผลิตมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ บัณฑิตที่จบส่วนใหญ่เข้าสู่

ตลาดงานภาคธุรกิจเอกชนที่มีรายได้สูงกว่าภาคราชการ และมีผู้เข้าสอบขอใบรับรองอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ต่อสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ต่อปี จำนวน 250 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมาก ตามตารางที่ 6 และส่งผลให้สาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ขาดแคลน ไม่เพียงพอต่อตลาดงานที่มีความ ต้องการนักสังคมสงเคราะห์ที่มีใบอนุญาตในการทำงาน

คาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีความขาดแคลนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตในประเทศไทย จึงควรเร่งรัดการเปิดการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพิ่มการผลิตบัณฑิตด้าน สังคมสงเคราะห์ รวมทั้งในระยะสั้นและระยะกลางจำเป็นต้องส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครที่มี ุฒิปริญญาตรีอื่นๆ ที่มีประสบการณ์ได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์ โดยจัดหลักสูตรที่มีการเทียบเคียงประสบการณ์การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เพื่อเข้าสู่กระบวนการ ตามกฎหมายต่อไป และเร่งรัดให้หน่วยงานที่มีผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์แต่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ต้องทำงานภายใต้การกำกับของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ทั้งนี้ต้องมีแนวทาง ที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุน การอำนวยความสะดวกและมาตรการจูงใจสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์รับอนุญาตที่ต้องทำหน้าที่ดังกล่าว

หากเปรียบเทียบข้อมูลกับต่างประเทศยังเห็นได้ชัดถึงเรื่องที่ต้องเร่งเพิ่มสถาบันที่ผลิตบัณฑิตทางด้าน สังคมสงเคราะห์ ข้อมูลของสมาคมการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศและสมาพันธ์นักสังคม สงเคราะห์ระหว่างประเทศ ในปี 2004 ประเทศไทยมีสถาบันที่ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีด้านสังคมสงเคราะห์มี 6 แห่ง ขณะที่ประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ ฟิลิปปินส์ มี 93 แห่ง เวียดนาม 63 แห่ง อินโดนีเซีย 39 แห่ง กัมพูชา 3 แห่ง ตามตารางที่ 6 จำนวนปริญญาสังคมสงเคราะห์ในประเทศต่าง ๆ

ตารางที่ 5 จำนวนการผลิตบัณฑิตสายสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ของสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ไทย 5 ปี

สถาบันการศึกษาในประเทศไทย (ข้อมูลย้อนหลัง 5ปี)	2561	2562	2563	2564	2565	รวม	
1. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. หลักสูตรปริญญาตรี (สส.บ)	-	322	287	358	331	363	1,661
-หลักสูตรปริญญาโท (สส.ม)	16	11	2	20	20	69	
-หลักสูตรปริญญาเอก (นโยบายสังคม)	4	-	2	2	1	9	
2.คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ							

สถาบันการศึกษาในประเทศไทย (ข้อมูลย้อนหลัง 5ปี)	2561	2562	2563	2564	2565	รวม
2.คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ - หลักสูตรปริญญาตรี (สส.บ)	87	69	41	20	20	237
-หลักสูตรปริญญาโท (สส.ม)						
-หลักสูตรปริญญาเอก (นโยบายสังคม)	2	2	2	2	2	8
3.คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราช วิทยาลัย (2 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตนครปฐม กับวิทยาเขตขอนแก่นแห่งละ 25 คน)-หลักสูตร ปริญญาตรี (สส.บ)	50	50	50	50	50	250
4.คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย (2 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตอยุธยา กับวิทยาเขตเชียงใหม่แห่งละ 20 คน)-หลักสูตร ปริญญาตรี (สส.บ)	40	40	40	40	40	200
5.คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี -หลักสูตรปริญญาตรี (สส.บ)	50	50	50	50	50	250
6.คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก- หลักสูตรปริญญาตรี (สส.บ)	50	50	50	50	50	250
7.คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา - หลักสูตรปริญญาตรี(ศศ.บ) สาขาสวัสดิการสังคม	100	100	100	100	100	500
รวม	721	659	695	685	696	3,434

ที่มา : สมาคมสภาการศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม, ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2566

ตารางที่ 6 จำนวนปริญญาด้านสังคมสงเคราะห์ในแต่ละประเทศ

Country	Bachelors	Masters	PhD	Total
Cambodia	3	1	0	4
Indonesia	30	7	2	39
Mongolia	12	5	2	19
Philippines	93	25	1	119
Thailand	6	3	0	9
Viet Nam	54	7	2	63
Total number of degrees	198	48	7	253

ที่มา International Association of Schools of Social Work/International Federation of Social Workers (2004). Global Standards for Education and Training in Social Work.

1.4.4 เครือข่ายสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศทั่วโลกสำคัญการขับเคลื่อนงานสังคมสงเคราะห์

1) องค์กรระหว่างประเทศหลักที่เกี่ยวข้องกับงานสังคมสงเคราะห์

ประกอบด้วยองค์กรด้านการศึกษาองค์กรด้านการปฏิบัติและองค์กรของผู้ปฏิบัติงาน โดยองค์กรด้านสังคมสงเคราะห์ได้มีการประชุมที่กรุงปารีส เมื่อปี ค.ศ. 1928 เป็นผลให้เกิดการรวมตัวขององค์กรด้านการศึกษาสังคมสงเคราะห์ เป็น สมาคมการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ International Association on School of Social Work (IASSW) และการรวมตัวกันขององค์กรที่ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ สภาสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ International Council on Social Welfare (ICSW) หลังจากนั้นเกิดการรวมตัวกันของผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ สมาพันธ์นักสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ International Federation on Social Worker (IFFW)

สมาคมการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ และสมาพันธ์นักสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ ริเริ่มให้มีวันสังคมสงเคราะห์โลก ณ สหประชาชาตินิวยอร์ก ตั้งแต่ปี 1947 ต่อมามีการจัดกิจกรรมวันสังคมสงเคราะห์โลกที่ทำการสหประชาชาติ ณ เจนีวา เวียนนา ไนโรบี และกรุงเทพฯ มีการริเริ่มให้ประเทศต่าง ๆ จัดงานวันสังคมสงเคราะห์โลก ตั้งแต่ปี 1983 โดยกำหนดให้วันอังคารที่ 3 ของเดือนมีนาคม ของทุกปี เป็นวันสังคมสงเคราะห์โลก นอกจากนี้ 3 องค์กรหลักระหว่างประเทศด้านสังคมสงเคราะห์ได้กำหนดให้มีการจัดประชุมร่วมระดับโลกด้านการศึกษาสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาสังคม (Joint World Conference on Social Work Education and Social Development) โดยมีการกำหนดประเด็นระดับโลกในการขับเคลื่อนร่วมกัน 4

ประเด็น ตั้งแต่ปี 2012 – 2020 ได้แก่ การส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคมและเศรษฐกิจ การส่งเสริมคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การส่งเสริมชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างมนุษย์ และจัดประชุมต่อเนื่องทุกระยะ 2 ปี

2) อาเซียนกับงานสังคมสงเคราะห์

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) เป็นองค์กรที่ให้ความสำคัญกับงานสังคมสงเคราะห์ มีกลไกการประชุมระดับรัฐมนตรีและระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส เพื่อดูแลเรื่องสวัสดิการสังคมและการพัฒนา ได้แก่ การประชุมระดับรัฐมนตรี (AMMSWD) และเจ้าหน้าที่อาวุโส (SOMSWD) กลไกดังกล่าวได้ส่งเสริมงานสังคมสงเคราะห์ โดยมีการจัดตั้งภาคีความร่วมมือด้านสังคมสงเคราะห์ อาเซียน ASEAN Social Work Consortium มีการจัดทำจรรยาบรรณนักสังคมสงเคราะห์อาเซียน มีการจัดตั้งศูนย์อบรมอาเซียนด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม ASEAN Training Center for Social Work and Social Welfare และมีการจัดทำปฏิญญาอาเซียนด้านสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ HA NOI Declaration on Strengthening Social work towards cohesive and responsive ASEAN Community ที่ได้รับการรับรองในการประชุมผู้นำอาเซียน เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2563 รวมทั้งแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับการดำเนินงานตามปฏิญญาดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย การขับเคลื่อนงานสังคมสงเคราะห์ในอาเซียน เช่น การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์ การประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ การแลกเปลี่ยนนักสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมนักสังคมสงเคราะห์ในสายงานต่าง ๆ เช่น การแพทย์ กระบวนการยุติธรรม สาธารณภัย งานสังคมสงเคราะห์ในโรงเรียน และงานสังคมสงเคราะห์ทั่วไป

3) แนวโน้มความต้องการงานสังคมสงเคราะห์ในต่างประเทศ

บริษัทวิจัยตลาดโลกคาดการณ์ว่าภายในปี 2025 ภาคส่วนบริการสังคมสงเคราะห์จะสูงถึง 8,000 ล้านดอลลาร์ทั่วโลก เนื่องจากความต้องการบริการสุขภาพจิตที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกพร้อมกับปัจจัยอื่นๆ เช่น การเติบโตของประชากรสูงอายุซึ่งเพิ่มความต้องการบุคลากรทางการแพทย์รวมถึงผู้เชี่ยวชาญการจัดการดูแลผู้สูงอายุ/ผู้สูงอายุภายในโรงพยาบาลและสถานดูแลระยะยาว เป็นต้น

ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มากที่สุด เป็นวิชาชีพที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อชีวิตของบุคคลครอบครัวและชุมชน ตามข้อมูลจากสำนักงานสถิติแรงงาน (BLS) มีนักสังคมสงเคราะห์ประมาณ 720,000 คนในสหรัฐอเมริกา คาดว่างานบริการสังคมสงเคราะห์คาดว่าจะเติบโตร้อยละ 13 ระหว่างปี 2019 ถึง 2029 ร้อยละ 43 ของนักสังคมสงเคราะห์ส่วนใหญ่ทำงานให้บริการบุคคลและครอบครัว ร้อยละ 83 เป็นผู้หญิง สาขาการปฏิบัติทางสังคมสงเคราะห์ เช่น การให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิตหรือการให้คำปรึกษาคู่สมรส และการบำบัดครอบครัว เป็นต้น นอกจากนี้ ร้อยละ 26 ของนักสังคมสงเคราะห์ในสหรัฐอเมริกาทั้งหมดทำงานภายในองค์กรภาครัฐที่จัดทำโครงการสนับสนุนชุมชนที่จำเป็นตั้งแต่การจัดการกรณี

สวัสดิการเด็กผ่านโครงการเผยแพร่กิจการทหารผ่านศึกและอื่น ๆ และ ประมาณ ร้อยละ 40 หรือ ประมาณ 176,000 คน ทำงานในศูนย์ดูแลผู้ป่วยนอกและโรงพยาบาล

ตลาดงานสังคมสงเคราะห์ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดงานที่กว้างขวาง การกำหนดใบอนุญาตสังคมสงเคราะห์สาขาต่างๆ และใบอนุญาตสาขาเชิงประเด็น การให้ความสำคัญกับมาตรฐานเป็นกลไกกำกับการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีใบอนุญาต เช่น นักสังคมสงเคราะห์ที่ปฏิบัติงานในสาขาสังคมสงเคราะห์ทั่วไป ต้องมีบทบาทหน้าที่หลัก 3 บทบาทได้แก่ เป็นผู้จัดการรายกรณี (Case manager) เป็นผู้ประสานงาน (Care coordinator) และเป็นผู้วิเคราะห์นโยบาย (Policy analyst) เป็นต้น การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์มีปัจจัยทางสังคมกำหนด (Social Determinants) เช่น การทำงานในเมืองใหญ่ที่มีปัญหาสังคมมาก เคสมีความซับซ้อน ลักษณะงานต้องใช้สาขาสังคมสงเคราะห์ที่มีประสบการณ์การทำงาน การฝึกฝนความเชี่ยวชาญเฉพาะ ค่าตอบแทนก็จะสูงตามไปด้วย นักสังคมสงเคราะห์ที่มีใบอนุญาตสามารถเปิดให้บริการสังคมสงเคราะห์คลินิกเป็นอาชีพอิสระ และอยู่ภายใต้การกำกับตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ การจ้างงานและค่าตอบแทนของนักสังคมสงเคราะห์ประเทศสหรัฐอเมริกาจะต้องผ่านการประเมินแบบเข้มข้นสะท้อนสมรรถนะทางวิชาชีพและสาขาความเชี่ยวชาญ อย่างไรก็ตามสาขาสังคมสงเคราะห์คลินิก สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศในงานสังคมสงเคราะห์ สาขาสังคมสงเคราะห์ชุมชน สาขาสังคมสงเคราะห์โรงเรียนถือเป็นสาขาที่ตลาดงานยังมีความต้องการสูงไม่แตกต่างจากประเทศต่างๆ

1.5 ผลการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ผ่านมา

ผลการดำเนินงานเด่น 9 เรื่องของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในปี พ.ศ.2556 - พ.ศ.2566 ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1.5.1 การมีภาคีเครือข่าย องค์กรวิชาชีพมาร่วมมือการพัฒนาการดำเนินงานของสภาวิชาชีพให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงกับโลกที่มีความความผันผวน ความไม่แน่นอน ความซับซ้อนและความคลุมเครือ VUCA โดยการจัดหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง

จุดเด่นของการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ คือ มีองค์กรวิชาชีพที่ร่วมมือการดำเนินงานกับสภาวิชาชีพอื่น เช่น สถาบันการผลิต องค์กรวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีความสนใจจัดหลักสูตรอบรมในรูปแบบออนไลน์และส่งขอหน่วยคะแนนกับสภาวิชาชีพฯ ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพฯ ได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย จัดหลักสูตรเฉพาะทาง เช่น หลักสูตรการคุ้มครองเด็ก ป.วิอาญา หลักสูตรฝึกอบรมการให้การปรึกษาเด็กและหญิงตั้งครรภ์ไม่พร้อม สมาคมนักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ไทย ชมรมนักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ไทยร่วมกับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดอบรม หลักสูตรการใช้เครื่องมือสังคมสงเคราะห์ใน Platform SocialTelecare หลักสูตรศิลปะบำบัด หลักสูตรการให้คำปรึกษาเบื้องต้น หลักสูตรการเสริมพลังการให้คำปรึกษา เป็นต้น การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพผ่านหลักสูตรต่อเนื่องเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อนักสังคมสงเคราะห์ คือ การเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการให้บริการกับประชาชนได้อย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น

1.5.2 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการสำนักงานกับภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน

ในปี 2566 สภาวิชาชีพฯ ขอความร่วมมือกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สพร. หรือ DGA การใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐทั้งระบบ รวมทั้งการจัดทำ MOU กับหน่วยงานภาคธุรกิจเอกชนเพื่อพัฒนาร่วมมือกับสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้น เช่น บริษัท INET มาร่วมพัฒนาระบบการขึ้นทะเบียนของสมาชิก ระบบการจัดสอบ การแจ้งเตือนสมาชิกในการต่ออายุ บริษัท อีซีเกสท์ โซลูชัน จำกัด และสมาคมอีเลิร์นนิ่งแห่งประเทศไทย การจัดทำเว็บไซต์ และเว็บไซต์การศึกษาต่อเนื่องของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ(สวทช.) และบริษัท บางกอก เมดิคอล ซอฟต์แวร์ จำกัด (BMS) ร่วมพัฒนาระบบ Telemedicine กับนักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ เป็นต้น

1.5.3 การผ่านการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ได้กำหนดให้พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 เป็นกฎหมายที่ต้องประเมินตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2556 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2562 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์มีสาระสำคัญดังนี้

1) การบังคับใช้กฎหมาย พบว่า มีการบังคับใช้อย่างต่อเนื่องเพื่อควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในรูปของสภาวิชาชีพ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีความสามารถในการให้บริการที่มีคุณภาพกับประชาชนชุมชน และสังคม

2) ผลสำเร็จตามเป้าหมาย พบว่า เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย เนื่องจากการบังคับใช้ดังกล่าว กำหนดให้มีสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ คณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ระบบสมาชิก การขึ้นทะเบียนใบอนุญาต เป็นกลไกในการขับเคลื่อนวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ จรรยาบรรณ และมาตรฐานในงานวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย พบว่า ประชาชนไม่มีภาระในเรื่องของค่าธรรมเนียม แต่ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อน และยังมีอัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตั้งแต่ 200 - 5,400 บาท ประกอบกับผู้ประกอบวิชาชีพฯ ต้องปฏิบัติงานในการดูแลประชาชนที่เผชิญกับสภาพปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้น และมีภาระงาน

ในปริมาณมาก โดยนักสังคมสงเคราะห์ 1 คน ต้องรับภาระในการดูแลกลุ่มเปราะบางถึง 4,000 คน จึงควรมีค่า
ประกอบวิชาชีพเพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และลดการเปลี่ยนสายงาน

4) ความคุ้มค่าของการบังคับใช้กฎหมาย พบว่า มีความคุ้มค่า เมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับของ
ประชาชน และทรัพยากรที่ใช้ ผลการที่ใช้กฎหมายนี้ทำให้มีมาตรการสำคัญได้แก่

(1) การควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ส่งผลให้การทำงานของนักสังคม
สงเคราะห์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(2) การส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ผ่านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรและนัก
สังคมสงเคราะห์ ส่งผลให้เกิดการบรรเทาและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และการใช้งบประมาณอย่างมี
ประสิทธิภาพของภาครัฐ

(3) การให้ความช่วยเหลือหรือบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ส่งผลให้ลด
ความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการ และได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเป็นธรรม

5) การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย ควรทบทวนกฎหมายในมาตรา 28 และกฎหมายใหม่ๆที่
เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
ควรปรับปรุงเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกันในแต่ละหมวด เกี่ยวกับการควบคุมประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพ โดย
ระบุว่ามีกี่ประเภท เพื่อควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างชัดเจน

-ควรปรับอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ให้ดำเนินการส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่
ของทั้งผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตให้เหมาะสม (มาตรา 6
(7))

-ควรกำหนดเพิ่ม จรรยาบรรณต่อองค์กร ไว้ในข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคม
สงเคราะห์ เนื่องด้วยนักสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมายนี้มุ่งเน้นการทำงานกับภาครัฐ จึงอาจเกิดกรณีที่เกี่ยวข้อง
กับจรรยาบรรณต่อองค์กร ควบคู่ไปกับจรรยาบรรณต่อตนเองด้วย (มาตรา 33) เพื่อให้สอดคล้องกับสมาชิก
ประเภทวิสามันท์ที่เป็นองค์กรภาครัฐ หรือองค์กรสาธารณประโยชน์

-ควรพิจารณาปรับแก้กฎหมายนี้ ให้สามารถควบคุมกำกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคม
สงเคราะห์ รวมทั้งการขึ้นทะเบียนให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยระบุถึงผู้ที่ต้องกระทำและสิ่งที่จะต้องดำเนินการ
อย่างชัดเจน

-ปรับแก้ไขการใช้ระบบดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ โดยให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข เพื่อลดการใช้
ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่นอกจากนี้ ควรปรับกฎหมายนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติวิธีการ
ปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565

6) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับใช้ มีข้อเสนอดังนี้

(1) จัดทำแนวทาง คู่มือในการปฏิบัติงาน กิจกรรม หรือสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจ ต่อกฎหมายให้ชัดเจน รวมทั้งเปิดช่องทางในการรับและตอบข้อซักถามหรือข้อร้องเรียนในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ ควรสร้างเสริมองค์ความรู้ให้แก่สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการ ปฏิบัติงานร่วมกัน

(2) ประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดความสนใจในการสมัครเข้าเรียน และการเข้าสู่การปฏิบัติงานใน สาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(3) ผลักดันให้มีค่าตอบแทนวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

(4) เร่งรัดกำหนดความชำนาญวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตในสาขาต่าง ๆ

(5) ควรผลักดันให้สถาบันการศึกษามีการผลิตนักสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอกับตลาดงาน การ เปิดรับและบรรจุนักสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรมในศาล

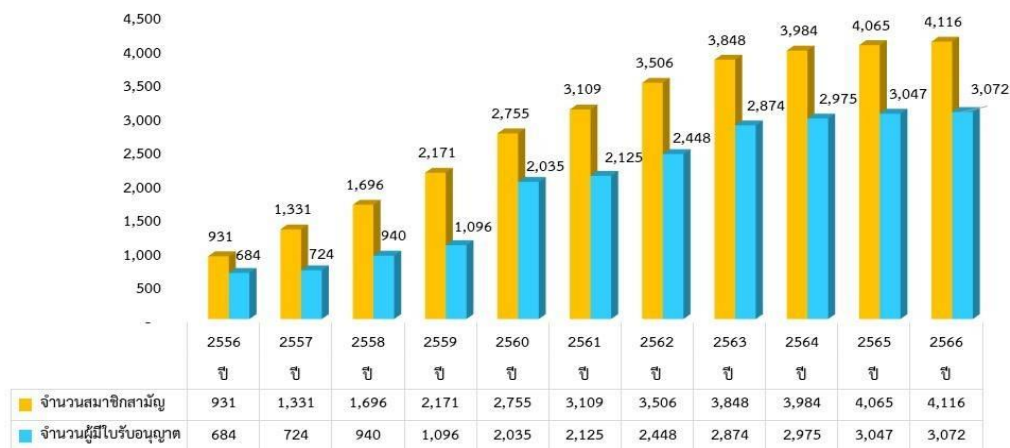
1.5.4 การขึ้นทะเบียนสมาชิกสามัญเพิ่มขึ้น แต่อัตราการสอบผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับ อนุญาตมีแนวโน้มลดลง

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีการขึ้นทะเบียนประเภทสมาชิกสามัญในแต่ละปีเพิ่มขึ้น หากพิจารณาเป็น จากปี พ.ศ.2556 มีสมาชิกสามัญจำนวน 931 คน มีผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตจำนวน 684 คน ปี พ.ศ.2559 มีสมาชิกสามัญเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 2,171 คน มีผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตจำนวน 1,096 คน ปีพ.ศ.2562 มีสมาชิกสามัญเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 3,506 คน มีผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับ อนุญาตจำนวน 2,448 คน ต่อมาปี พ.ศ.2565 มีสมาชิกสามัญเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 4,065 คน มีผู้ประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์รับอนุญาตจำนวน 3,047 คน ปัจจุบันปี พ.ศ.2566 มีจำนวนสมาชิกสามัญจำนวน 4,116 คนมีผู้ ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตจำนวน 3,072 คน (ข้อมูลฝ่ายทะเบียน ณ วันที่ 11 เมษายน 2566) อัตราการเพิ่มขึ้นของการขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตอยู่ที่ 1.17 ถือว่าต่ำกว่าวิชาชีพ อื่นๆ สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ควรขยายขอบเขตการรับสมัครให้ครบทั้ง 4 ประเภท โดยเพิ่มรับประเภท วิชาสามัญ สมาชิกประเภทสมทบ และสมาชิกประเภทกิตติมศักดิ์ ตามแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ ๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสมาชิกสามัญและจำนวนผู้มีใบรับอนุญาต
ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๖๖

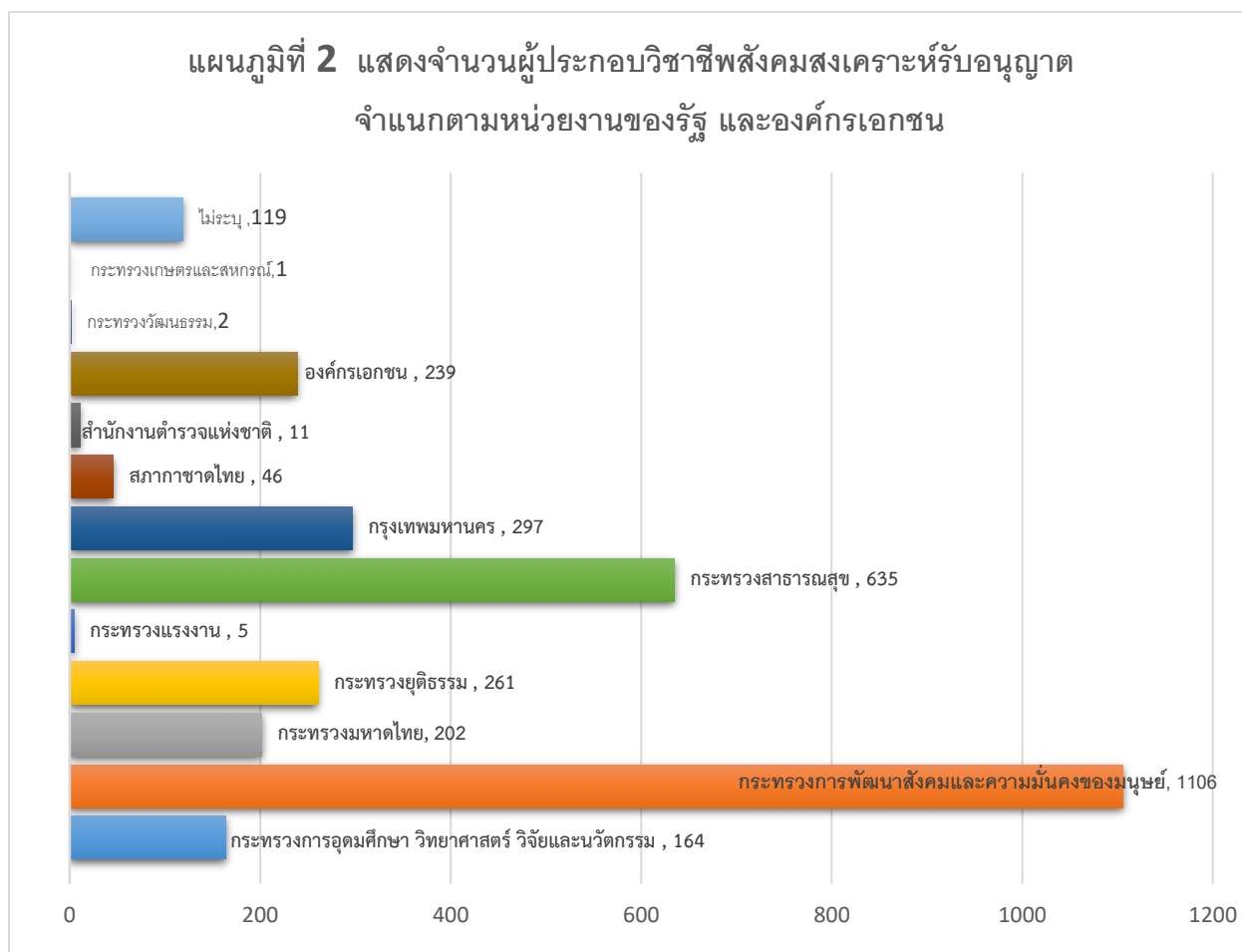

แผนภูมิ อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสมาชิกสามัญ และ จำนวนผู้มีใบรับอนุญาต
ปี พ.ศ. 2556 - ปี พ.ศ. 2566 (ข้อมูล ณ วันที่ 11 เมษายน 2566)

หน่วยงานที่มีจำนวนผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ 3 อันดับต้นๆ

ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตที่ขึ้นทะเบียน 3 อันดับมากที่สุด ได้แก่ อันดับ 1 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน 1,106 คน อันดับ 2 กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 635 คน อันดับ 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 297 คน แผนภูมิที่ 2 (ฝ่ายทะเบียน, ข้อมูล ณ วันที่ 28 สิงหาคม 2566)

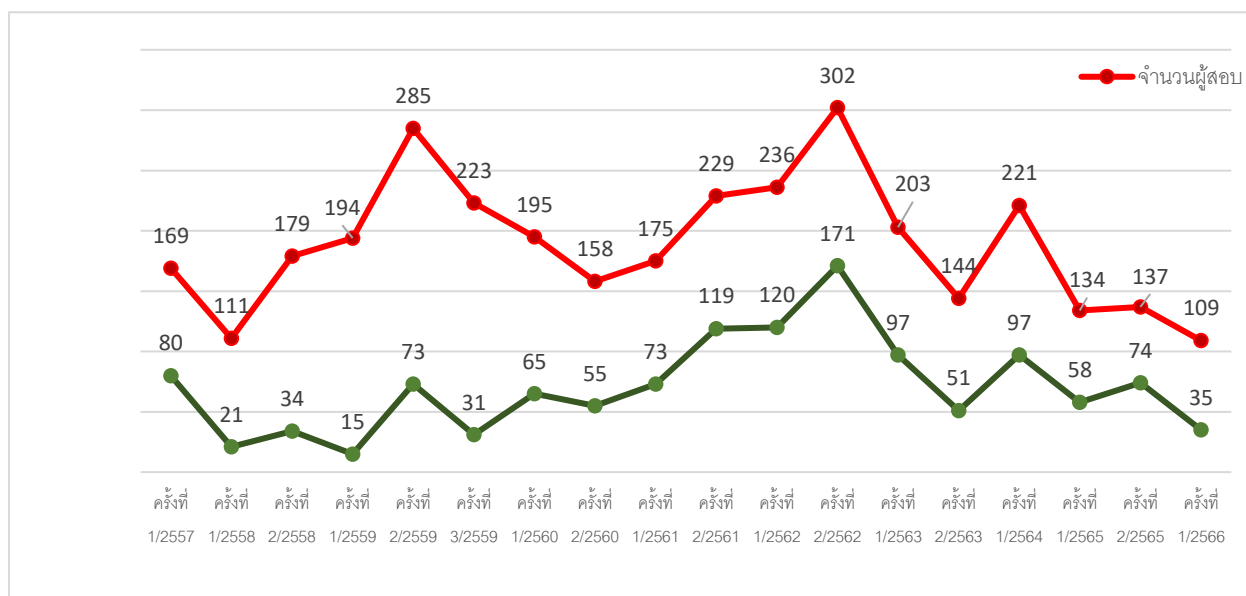

5) แนวโน้มอัตราการสอบผ่านเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

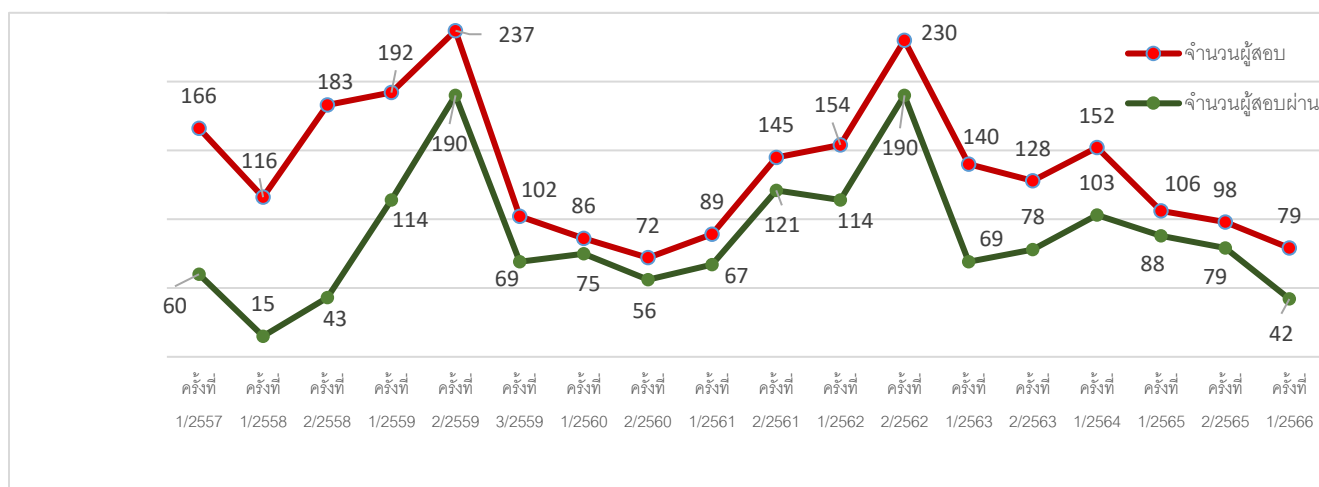
ผลการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์พบตั้งแต่ปี พ.ศ.2556-2566 พบว่าจำนวนผู้เข้าสอบ ทั้ง 2 หมวดวิชา สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์จัดสอบปีละ 2 ครั้งในเดือนกุมภาพันธ์และกันยายนของทุกปี ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนผู้สมัครสอบมากที่สุดจำนวน 922 คนแยกเป็นผู้สมัครสอบวิชาหลักคิด ปรัชญา ทางสังคมสงเคราะห์จำนวน 538 คน มีผู้สอบผ่านจำนวน 291 คน (ผ่านร้อยละ 54.0) วิชาการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์มีผู้สมัครสอบจำนวน 384 คน มีผู้สอบผ่านจำนวน 304 คน (ผ่านร้อยละ 79.1)

เมื่อพิจารณาอัตราการสอบผ่านระหว่างปี พ.ศ.2564-2566 พบว่า แนวโน้มการสมัครสอบมีจำนวนลดลงครั้งหนึ่งทั้ง 2 หมวดแยกเป็นผู้สมัครสอบวิชาหลักคิด ปรัชญา ทางสังคมสงเคราะห์จำนวน 221,271,241 คน มีผู้สอบผ่านวิชาหลักคิด ปรัชญา ทางสังคมสงเคราะห์จำนวน 97,132,35 คน (ผ่านร้อยละ 43.8,48.7 และ32.1 ตามลำดับ) วิชาการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์มีผู้สมัครสอบจำนวน 152,204,79 คน มีผู้สอบผ่านจำนวน 103,167,42 คน (ผ่านร้อยละ 30.8,81.8,53.1 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาผลการสอบผ่าน 2 หมวดพบว่า มีผู้ผ่าน

จำนวน 70,89,27 คน (ผ่านร้อยละ 30.3,23.9,23.4 ตามลำดับ) อัตราการสอบผ่าน 2 หมวดอยู่ในอัตราต่ำลง
 ดังแผนภูมิที่ 3 และแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนผู้สอบผ่านวิชาหลักคิด ปรัชญา ทางสังคมสงเคราะห์

แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้สอบผ่านวิชาการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์

6) การรับรองปริญญาในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของสถาบันต่างๆ

ฝ่ายวิชาการได้กำหนดสมรรถนะทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ (Social Work Professional Core Competencies) เพื่อใช้ในการประเมินความเป็นวิชาชีพของหลักสูตรเพื่อการรับรองปริญญา ตามมาตรา 23 (ณ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ได้แก่

สมรรถนะที่ 1: ความสามารถในการประยุกต์ใช้ปรัชญาทางสังคมสงเคราะห์ และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการตัดสินใจอย่างเป็นวิชาชีพ

สมรรถนะที่ 2: ความตระหนักรู้และสามารถปฏิบัติงานกับกลุ่มเป้าหมาย และบริบทที่มีความแตกต่าง หลากหลาย

สมรรถนะที่ 3: ส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชน และความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

สมรรถนะที่ 4: ความสามารถในการวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ การวิจัยเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงาน การวิจัย จากการปฏิบัติงาน

สมรรถนะที่ 5: การมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบาย

สมรรถนะที่ 6: ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพ ประเมินและวินิจฉัยทางสังคม ปฏิบัติงาน ติดตาม และประเมินผลบุคคล ครอบครัว กลุ่ม องค์กร และชุมชน

ปัจจุบันสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีการรับรองปริญญาเฉพาะในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ของ สถาบันต่างๆ ของ 7 สถาบันการศึกษา ที่เป็นไปตามสมรรถนะหลักทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เป็นปริญญาสังคม สงเคราะห์ศาสตร์ระดับปริญญาทั้งหมดจำนวน 13 หลักสูตรแยกเป็นดังนี้

1) การรับรองระดับปริญญาตรี ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต (สส.บ) จำนวน 10 หลักสูตร มีเพียง 2 แห่งของสถาบันการศึกษาที่มีการระบุนสาขาในระดับปริญญาตรี คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล สงคราม พิษณุโลก และมหาวิทยาลัยมกุฎราชวิทยาลัยวิทยาเขตอีสาน ระบุนสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

2) การรับรองระดับปริญญาโท ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต (สส.ม) จำนวน 2 หลักสูตร การผลิตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผลิตปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต (สส.ม) มี 3 สาขาได้แก่ สาขาสังคมสงเคราะห์คลินิก (Clinical Social Work) สาขาการวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ (Social Work Research) และสาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม (Social Welfare Administration and Policy) ขณะที่มีการศึกษาเอกชนผลิตเพียง 1 แห่ง คือมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติผลิตปริญญา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต (สส.ม) สาขาวิชาการบริหารสวัสดิการสังคม

3) การรับรองระดับปริญญาเอก ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต(ปร.ด) มีจำนวน 2 หลักสูตร คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผลิตปริญญาเอกได้แก่ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต(ปร.ด) สาขาวิชาการบริหารสังคม สถาบันการศึกษาเอกชนผลิตเพียง 1 แห่ง คือมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติผลิต ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต(ปร.ด) สาขาวิชานโยบายสังคม (<http://202.28.55.154/checo/> หลักสูตรที่พิจารณาความสอดคล้อง สำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สืบค้นวันที่ 8 กันยายน 2566)

6) การกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ได้ประกาศมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย 6 มาตรฐาน 29 องค์กรประกอบ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนพิเศษ 144 วันที่ 30 มิถุนายน 2564 ประกอบด้วย

(1) **มาตรฐานจรรยาบรรณ** เป็นแนวทางการปฏิบัติงานโดยยึด “หลักจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์” ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 หมวด 5 มาตรา 33 ตามประกาศ ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ มี 6 องค์กรประกอบ ได้แก่ จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้ใช้บริการ (บุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ร่วมงานในวิชาชีพอื่น จรรยาบรรณต่อองค์กรที่สังกัด และจรรยาบรรณต่อสังคม

(2) **มาตรฐานความเป็นวิชาชีพสังคมสงเคราะห์** เป็นแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานความเป็นวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ มี 6 องค์กรประกอบ

(3) **มาตรฐานองค์ความรู้และการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน** เป็นแนวทางการปฏิบัติที่มีเป้าหมายของการงาน องค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน มี 6 องค์กรประกอบ

(4) **มาตรฐานการสื่อสารทางวิชาชีพ** เป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับการสื่อสารทางวิชาชีพ มี 3 องค์กรประกอบ

(5) **มาตรฐานการบันทึกข้อมูลเพื่อการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์** เป็นแนวทางการบันทึกข้อมูลเพื่อการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ มี 5 องค์กรประกอบ

(6) **มาตรฐานการนิเทศงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพ** เป็นแนวทางการนิเทศงานที่จะช่วยในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิของผู้ใช้บริการ และเป็นการ สนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในการสร้างหลักประกัน ที่จะดำเนินงานได้ ตามมาตรฐานทางวิชาชีพและให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ มี 3 องค์กรประกอบ

ทั้งนี้ ได้ขอให้หน่วยงานที่มีผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้การส่งเสริม สนับสนุน และ กำกับให้เป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ปัจจุบันมีหน่วยงานของรัฐและองค์กรสาธารณะประโยชน์ได้นำไปใช้ในการเทียบเคียงกับมาตรฐานการปฏิบัติงานในองค์กร อย่างไรก็ตามมาตรฐานนี้จะต้องพัฒนาไปเป็นคู่มือ แนวทางที่จะใช้ในการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่สอดคล้องกับสาขาต่างๆ ต่อไป

7) การประกาศใช้ สค.ร. นำหน้าชื่อผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

ประกาศสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ.2566 เรื่องการใช้คำนำหน้าชื่อผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต พ.ศ.2566 ให้ใช้คำนำหน้าว่า “นักสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต” อักษรย่อ “สค.ร.” และใช้คำนำหน้าเป็นอักษรย่อ “LSW.” หรือ Licensed Social Worker สำหรับภาษาอังกฤษ

8) การไม่มีข้อร้องเรียนการละเมิดจรรยาบรรณทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า ยังไม่มีการร้องเรียนการละเมิดจรรยาบรรณทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

9) ความก้าวหน้าของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในหน่วยงานภาครัฐเพิ่มขึ้น

หน่วยงานภาครัฐมีตำแหน่งสูงสุดในสายงานสังคมสงเคราะห์ ได้แก่

(1) ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ ในสายการแพทย์ในกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประมาณ 10 อัตรา ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมสงเคราะห์ 1 อัตรา และผู้เชี่ยวชาญตามกลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ รวมทั้งอยู่ระหว่างการขับเคลื่อนให้มีตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ระดับทรงคุณวุฒิ การเติบโตของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในสายบริหาร มีผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์หลายคนในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ก้าวสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง และอำนวยการสูง ได้แก่ อธิบดี รองปลัดกระทรวง หัวหน้าหน่วยงาน รวมทั้งตำแหน่งที่ปรึกษาในสายวิชาการ ในเรื่องเงินค่าวิชาชีพยังอยู่ระหว่างการศึกษา การเตรียมความพร้อมและผลักดันไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามมีบางหน่วยงานใช้งบประมาณของหน่วยงานให้เป็นค่าตอบแทนพิเศษแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ เช่น โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลหัวเฉียว สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ เป็นต้น

(2) ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ในภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ มีองค์กรเอกชน ได้แก่ มูลนิธิ สมาคมและบริษัทจำนวนไม่มากที่กำหนดตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในตำแหน่งอื่น และมีองค์กรระหว่างประเทศหลายแห่งที่รับผู้มีวุฒิด้านสังคมสงเคราะห์ไปปฏิบัติงาน ทั้งการกำหนดตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์โดยตรงและในตำแหน่งอื่น เช่น UNICEF UNHCR IRC Save the Children

(3) มีกฎหมายเพิ่มที่ใช้ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

นอกเหนือจากกฎหมายที่มีอยู่มากกว่า 10 ฉบับ ที่กำหนดให้มีวิชาชีพที่ดำเนินการโดยนักสังคมสงเคราะห์หรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมาย วิชาชีพที่ดำเนินการโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมสงเคราะห์หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานด้านสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมาย ในช่วงที่ผ่านมา พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2564 อนุญาตให้ หญิงซึ่งมีอายุครรภ์ไม่เกินสิบสองสัปดาห์

ยืนยันที่จะยุติการตั้งครรภ์หญิงซึ่งมีอายุครรภ์เกินสิบสองสัปดาห์ แต่ไม่เกินยี่สิบสัปดาห์ ยืนยันที่จะยุติการตั้งครรภ์ ภายหลังจากตรวจและรับคำปรึกษาทางเลือกจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของแพทยสภาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศ เรื่อง การตรวจและรับคำปรึกษาทางเลือกในการยุติการตั้งครรภ์ ตามมาตรา 305 (5) แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2565 ได้กำหนดผู้ประกอบวิชาชีพอื่นหมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และผดุงครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต นักจิตวิทยาหรือนักวิชาการสาธารณสุขซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน

บทที่ 2

กรอบนโยบายและทิศทางการจัดทำแผนพัฒนาสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)

2.1 กรอบนโยบายและทิศทางการจัดทำแผนพัฒนาสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)

2.1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2570)

ยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน (Stable Wealthy Sustainable) เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน (Stable Wealthy Sustainable) เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ 6) ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้ให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกระดับ โดยการสร้างหลักประกันทางสังคมมีครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม การลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มคนด้อยโอกาส และการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สังคมดำเนินการภายใต้ 23 แผนแม่บทฯ จะเกี่ยวข้องกับงานสังคมสงเคราะห์ใน 3 แผนแม่บทฯ ได้แก่ 1. แผนแม่บทที่ 11 ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต 2. แผนแม่บทที่ 15 พลังทางสังคม และ 3. แผนแม่บทที่ 17 ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม

2.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566- พ.ศ.2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566- พ.ศ.2570) เป็นแผนกลยุทธ์ได้กำหนดหมุดหมาย 13 หมุดหมายฯ ที่เกี่ยวข้องกับงานสังคมสงเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตครัวเรือนเปราะบาง โดยถูกกำหนดไว้ใน แผนกลยุทธ์รายหมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม มี 2 เป้าหมาย สำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุค

ใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และการมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมโดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

2.1.3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2530

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030 Sustainable Development Goals 17 เป้าหมาย จะเกี่ยวข้องกับงานสังคมสงเคราะห์อย่างน้อย 10 เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบทุกสถานที่ เป้าหมายที่ 2. ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 รับรองการมีสุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนในทุกช่วงอายุ เป้าหมายที่ 4 รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนาบทบาทสตรีและเด็กผู้หญิง เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานที่มีคุณค่า เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ 17 สร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วน ความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

รายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Report) และ SDG Index ประจำปี 2566 การจัดอันดับ SDG Index ระดับโลก ทั้งสิ้น 166 ประเทศ ประเทศที่ติด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย ฟินแลนด์ สวีเดน เดนมาร์ก เยอรมนี และออสเตรีย ตามลำดับ ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับอยู่ที่อันดับ 43 ของโลก และครองอันดับ 1 หากเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้วยกัน

2.1.4 คำแถลงนโยบาย ของ คณะรัฐมนตรี นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันจันทร์ที่ 11 กันยายน 2566 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

นโยบายรัฐบาลเน้น 1 กระตุ้น 3 เร่ง และ 3 สร้าง โดยรัฐบาลเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจนำสังคม นโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนเป็นกรอบการดำเนินงานระยะกลางและระยะยาวของรัฐบาล ดังนี้

นโยบายรัฐบาล 1 กระตุ้น ได้แก่ เงินดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท ให้คนไทยทุกคนที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป และการแก้ไขปัญหาความเห็นต่างในรัฐธรรมนูญ

นโยบายรัฐบาล 3 เร่ง ได้แก่ 1) การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งถูกบรรจุในร่างคำแถลงนโยบายเร่งด่วน ระบุสาระสำคัญว่าการแก้ไขจะไม่แตะต้องหมวดพระมหากษัตริย์ และรัฐบาลจะหาหรือแนวทางการทำประชามติในการ

แก้ไขรัฐธรรมนูญต่อไป 2) เร่งลดหนี้ประชาชน พักหนี้เกษตรกร 3 ปี สนับสนุน Pico Finance เพื่อแก้ปัญหาหนี้ในระบบ การแก้ปัญหาหนี้สิน 3) เร่งลดราคาพลังงาน ลดค่าครองชีพประชาชน การลดค่าค่าไฟ ก๊าซหุงต้ม น้ำมันเชื้อเพลิง,

นโยบายรัฐบาล 3 สร้าง (กรอบระยะกลางและระยะยาว) ระบุประเด็นนโยบาย 3 เรื่องหลัก ได้แก่ 1) การสร้างรายได้ให้กับประชาชน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2) การสร้างโอกาส และลดความเหลื่อมล้ำ เช่น การแจกโฉนดที่ดินให้เกษตรกร แก้ม.ที่ดิน ส.ป.ก. 4-0-1 ปรับปรุงระบบประกันสุขภาพด้วยนาระบบเทคโนโลยีมากระดับการให้บริการ 3) การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น การแก้ปัญหายาเสพติด โดยแตกย่อยได้เป็นอย่างดี 20 นโยบาย ไม่ว่าจะเป็นการยกระดับนโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค, นโยบาย "พัฒนากองทัพ", นโยบาย 1 ครอบครัว 1 ทักษะซอฟต์แวร์ เป็นต้น

โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ได้ให้ความสำคัญกับสัดส่วนของผู้สูงอายุที่มากขึ้นเป็นการเพิ่มแรงกดดันต่อฐานะทางการคลังของรัฐบาล ทั้งในเรื่องของสวัสดิการและงบประมาณด้านสาธารณสุข ขณะที่การสร้างทรัพยากรมนุษย์เพื่อมาทดแทน กลายเป็นความท้าทายจากการที่จำนวนเด็กเกิดใหม่ในแต่ละปีมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง

การสร้างรายได้ผ่านนโยบายข้างต้น จะเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างชีวิตของคนไทย ให้มีเกียรติ มีเงินเดือนและค่าแรงขั้นต่ำที่เป็นธรรม สอดคล้องและเพียงพอต่อปัจจัย ด้านการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี เติบโตไปพร้อมกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งสามารถทำให้ผู้ใช้แรงงานเข้าถึงระบบสวัสดิการที่เหมาะสม และคุณภาพชีวิตประชากรสุดท้าย รัฐบาลให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมของคนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็กลุ่มเปราะบาง คนพิการ ผู้สูงอายุ และกลุ่มชาติพันธุ์ โดยจะดูแลให้มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีงาน มีรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิมด้วย “สวัสดิการโดยรัฐ”

2.2 การวิเคราะห์ SWOT – SOAR (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ข้อจำกัด แรงบันดาลใจ ผลลัพธ์)

การจัดทำแผนพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ 2 ได้นำวิธีการหา SWOT มาใช้ควบคู่กับการวิธีการหา SOAR เป็นเครื่องมือการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นมุมมองในเชิงบวกทั้งหมด (Positive Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ โดยจะเน้นไปที่ What and HOW ที่เน้นไปทางการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จ การกำหนดเป้าหมาย แนวทางทางของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในระยะ 3 ปี (พ.ศ.2567-2569)

1. จุดแข็ง

1.1 สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นองค์กรนิติบุคคลภายใต้กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และมีกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

1.2 องค์กรประกอบตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ทำให้มีกรรมการที่มีความรู้ความสามารถในการขับเคลื่อนงาน

1.3 ที่ผ่านมาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีการออกข้อบังคับกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และมี จรรยาบรรณเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

1.4 มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และการสื่อสารกับสังคม

1.5 มีรายได้ที่สามารถขับเคลื่อนงานตามภารกิจ ทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาล จากสมาชิกและการจัดหารายได้ของสภาวิชาชีพ

2. โอกาส

2.1 นโยบายของพรรคการเมือง รัฐบาลให้ความสำคัญกับงานสวัสดิการสังคมและการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายในความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งมีเครือข่ายภาคประชาชน ภาคประชาสังคม นักวิชาการที่ให้ความสนใจกับเรื่องดังกล่าว

2.2 มีความร่วมมือในการดำเนินงานระหว่างวิชาชีพต่าง ๆ ในรูปสหวิชาชีพ การเป็นภาคีความร่วมมือ ส่งเสริมสนับสนุนงานระหว่างกัน รวมทั้งมีกลไกตามกฎหมายหลายฉบับที่สามารถนำไปใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้บริการและการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

2.3 มืองค์การระหว่างประเทศ และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอาเซียนได้ให้ความสำคัญกับงานสังคมสงเคราะห์และบทบาทของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศในงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมมีความเข้มแข็งและเปิดโอกาสให้สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และองค์กรด้านสังคมสงเคราะห์ได้เข้าไปมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่

3. จุดอ่อน

3.1 ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์บางส่วนยังไม่สามารถแสดงบทบาทให้เป็นที่ประจักษ์ว่างานที่ต้องใช้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ที่หากไม่ได้เรียน ไม่ได้ฝึกทักษะและมีประสบการณ์คนอื่นไม่สามารถทำแทนได้

3.2 ในการปฏิบัติตามกฎหมายปรากฏว่ายังมีจุดอ่อนอีกหลายประการ ตั้งแต่ความเข้าใจที่ตรงกันในสาระสำคัญของกฎหมาย เช่น การนำบทเฉพาะกาลมาตัดสิทธิการเป็นสมาชิกสามัญของผู้ที่ไม่มีปริญญาด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ขาดการตีความและกำหนดให้เกิดความชัดเจนว่าใครคือผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และมีการทำงานที่ต่างจากผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตอย่างไร รวมทั้งการกำหนดให้ชัดเจนว่าวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในหน่วยงานของรัฐที่ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ต้องมีการปฏิบัติงานในเรื่องใดและตำแหน่งใด

3.3 ยังขาดการออกข้อบังคับในบางเรื่อง เช่น การรับรองปริญญา การกำหนดการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในสาขาเฉพาะ และยังขาดการปฏิบัติในบางเรื่องแม้มีข้อบังคับแล้ว เช่น การรับสมาชิกประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมาย

3.4 ขาดการทำงานเชิงรุกในการผลักดันให้มีการใช้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องศึกษาเนื้องานที่ต้องใช้วิชาชีพสังคมสงเคราะห์และความต้องการใช้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต รวมทั้งการผลักดันให้มีการจ้างผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

3.5 สถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตทางด้านสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทยยังมีจำนวนไม่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศและความต้องการผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่คาดว่าจะมีมากขึ้นในอนาคต

3.6 การรับนักสังคมสงเคราะห์ที่ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตตามกฎหมาย ยังมีปัญหาในหลายหน่วยงานที่รับวุฒิเปิดโดยเฉพาะในสาขาที่มีความต้องการนักสังคมสงเคราะห์ที่เพียงพอ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานบริหารบุคคลของสายงานนั้น ๆ ซึ่งมีความแตกต่างกัน ยังคงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข

3.7 แม้ว่าจะมีการขับเคลื่อนในการกำหนดตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ให้สูงขึ้น แต่ยังคงขาดการวางแผนในเรื่องความก้าวหน้าและค่าตอบแทน เงินประจำตำแหน่งเพื่อให้เห็นทิศทางการขับเคลื่อนที่ชัดเจน

3.8 เนื่องจากผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐ ทำให้มีข้อจำกัดสำหรับประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตบางคนที่ไม่สามารถสอบผ่านเข้ารับราชการ และในกรณีการนำผู้ไม่มีใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อนุญาตไปประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ต้องใช้ผู้มีใบอนุญาต จำเป็นต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย

3.9 การที่มีสมาชิกสามัญที่มีใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ไม่ประสงค์ต่อใบอนุญาต จำเป็นต้องมีการศึกษาจำนวนและสาเหตุที่ไม่ประสงค์ต่อใบอนุญาต

3.10 มีความแตกต่างทางความคิดระหว่างกรรมการที่จำเป็นต้องหาข้อสรุปและมีการวางแผนในการขับเคลื่อนเรื่องต่าง ๆ ที่ชัดเจน

3.11 การทำงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ โดยเฉพาะสำนักงานสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ต้องทำงานอย่างมืออาชีพ ไม่ใช่ทำงานแบบอาสาสมัคร จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและการขับเคลื่อนองค์กรให้ทันสมัย

4. ข้อจำกัด

4.1 เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาชีพอื่น ผู้บริหารหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้อง ยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์แม้ว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รองรับ ส่งผลถึงการไม่มีการกำหนดตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์โดยเฉพาะในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การที่หลายหน่วยงานไม่รับผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตในการปฏิบัติงาน รวมทั้งหน่วยงานบริหารบุคคลของสายงานต่าง ๆ ไม่ให้ความสำคัญซึ่งจะโยงไปสู่เงินค่าตอบแทนวิชาชีพในอนาคต

4.2 สาธารณชนยังไม่เข้าใจการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

4.3 กฎหมายยังไม่มีสภาพบังคับกับองค์กรเอกชนที่ทำงานสังคมสงเคราะห์ เนื่องจากยังไม่มีกรอบพระราชกฤษฎีกาตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มาบังคับใช้

5. แรงบันดาลใจ

5.1 ยอยากให้ผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหารเห็นความสำคัญและความจำเป็นของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เพิ่มมากขึ้น

5.2 มีมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นหลักประกันคุณภาพบริการประชาชน

5.3 อย่างได้รับการยอมรับจากวิชาชีพอื่นๆ และสาธารณชน

5.4 มีการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อย่างจริงจังในการควบคุมกำกับ ดูแลการประกอบวิชาชีพและจรรยาบรรณ

5.5 ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มากขึ้น

6. ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

6.1 จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตเพิ่มขึ้น

6.2 ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตที่มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพเพิ่มขึ้น มีสาขาเฉพาะและประกอบอาชีพอิสระได้

6.3 ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตที่ได้รับค่าตอบแทนทางวิชาชีพ

6.4 ผลการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ได้รับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการเผยแพร่การตีพิมพ์ทางวิชาการในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

6.5 ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีบทบาทนำในการขับเคลื่อนสังคมและเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและนานาชาติ

2.3. การวิเคราะห์กลยุทธ์

2.3.1 กลยุทธ์เชิงรุก (การวิเคราะห์จุดแข็งและโอกาส เพื่อสร้างกลยุทธ์เชิงรุก)

- 1) ควบคุมกำกับมาตรฐาน จรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- 2) พัฒนาระบบการกำกับดูแลของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และการบังคับใช้กฎหมาย
เกี่ยวข้องที่กำหนดให้ใช้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
- 3) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมกับภาคีในและ
ต่างประเทศ
- 4) ส่งเสริมผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีบทบาทนำในการกำหนดนโยบาย การนำความรู้ วิธีการ
เทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน
- 5) ส่งเสริมผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์สร้างทางเลือกที่เหมาะสมในการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย

2.3.2 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (วิเคราะห์จุดแข็งและข้อจำกัด เพื่อลดผลกระทบจากข้อจำกัด)

- 1) ขับเคลื่อนมาตรฐานการให้บริการผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ไปสู่การบังคับใช้ในหน่วยงาน ของ
รัฐ
- 2) ออกระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ตามอำนาจหน้าที่เพื่อเสริมจุดแข็ง กำจัดจุดอ่อน
- 3) พัฒนาระบบนิเทศงาน การนิเทศงานผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รายสาขา รายภาค รายจังหวัด
และสร้างเครือข่ายกลไกความร่วมมือของผู้ประกอบวิชาชีพในระดับพื้นที่
- 4) พัฒนาความร่วมมือกับสื่อมวลชน และพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้างการรับรู้ของสาธารณชนในรูปแบบ
ต่างๆ เพื่อประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- 5) ศึกษา วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่เพื่อสร้างความเท่าทันกับโลกอนาคต

2.3.3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (วิเคราะห์จุดอ่อนและโอกาสเพื่อลดจุดอ่อน)

- 1) พัฒนาระบบงานและกลไกการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ
- 2) ส่งเสริมการรับสมาชิกใหม่ให้ครบทุกประเภท
- 3) ผลักดันให้มีการกำหนดและออกใบอนุญาตวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตสาขาต่างๆ
- 4) ควบคุม กำกับให้หน่วยงานของรัฐมีกรอบอัตรากำลังนักสังคมสงเคราะห์เพื่อให้ปฏิบัติงานตาม
กฎหมายกำหนด
- 5) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศองค์กรเพื่อบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ

2.3.4 กลยุทธ์นอกรอบ (วิเคราะห์จุดอ่อนและข้อจำกัดเพื่อค้นหาสิ่งใหม่)

- 1) ส่งเสริมการเปิดสอบใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตทันทีเมื่อสำเร็จการศึกษา
- 2) ส่งเสริมผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ และเป็นผู้ประกอบการทางสังคม (Social entrepreneurship)
- 3) จัดให้มีหน่วยงานบริการทางสังคมสำหรับประชาชน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของกลุ่มเปราะบางทางสังคม ผู้ประสบปัญหา และการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของประชาชน
- 4) พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน หลักสูตรฝึกอบรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ภาครัฐเครือข่าย องค์กรวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการมีสถาบันการอบรมของตนเองในอนาคต
- 5) ส่งเสริมสมาชิกเข้าไปมีบทบาททางสังคม ผ่านทางการเป็นสมาชิก การเข้าร่วมกลไกต่าง ๆ รวมทั้งการยกย่อง เชิดชูเกียรติสมาชิกแต่ละประเภทเพื่อสร้างภาพลักษณ์องค์กรเชิงบวกต่อสังคม
- 6) บริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ที่ใช้นวัตกรรม เพิ่มประสิทธิภาพ

บทที่ 3

แผนพัฒนาสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)

3.1 วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรชั้นนำ พัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์สู่มาตรฐานสากลเพื่อความเป็นธรรมทางสังคม”

3.2 พันธกิจ

1. ส่งเสริมการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พัฒนาและควบคุมการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์สู่มาตรฐานสากล และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน
2. เสริมสร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
3. ร่วมมือและเสริมพลังทุกภาคส่วนเพื่อประโยชน์สูงสุดในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
4. การบริหารจัดการองค์กรโดยการมีส่วนร่วมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 เป้าหมาย

1. มีจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อนุญาตที่เพียงพอกับความต้องการของประเทศ และมีการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ
2. ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและการประกอบวิชาชีพ
3. ผู้ใช้บริการและสังคมได้รับประโยชน์สูงสุดจากการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
4. สาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นองค์กรชั้นนำในการขับเคลื่อนภารกิจตามกฎหมาย โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

3.4 ตัวชี้วัดหลัก

1. อัตราการเพิ่มขึ้นของสมาชิก
2. อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ได้รับใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
3. มีใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตเฉพาะสาขา และการประกอบชีพอิสระ
4. อัตราการเพิ่มขึ้นของหลักสูตรการอบรม หลักสูตรการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์
5. ชั่วโมงการเก็บหน่วยคะแนน จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ได้รับการเพิ่มสมรรถนะ การรับรองมาตรฐาน
6. อัตราการร้องเรียนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

7. ความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
8. อัตราการเพิ่มขึ้นของค่าตอบแทนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
9. จำนวนรางวัล การประกาศเกียรติคุณ การยกย่องเชิดชูเกียรติที่ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตได้รับ
10. อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนโครงการบริการสังคม และความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย
11. ผลการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานของสำนักงานสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

3.5 แผนงาน

แผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2567 – 2569) ประกอบด้วย 5 แผนงาน ได้แก่

- แผนงานที่ 1 เสริมพลังพัฒนาและยกระดับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับ
- แผนงานที่ 2 เสริมสร้างความมั่นคงการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- แผนงานที่ 3 คัดกรองและกำกับดูแลมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- แผนงานที่ 4 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศและระหว่างประเทศ
- แผนงานที่ 5 พัฒนาโครงสร้างระบบและกลไกการบริหารงานสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพ

แผนงานที่ 1 เสริมพลัง พัฒนาและยกระดับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับ

ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย สืบค้น ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ทั้งในส่วนของ การกำหนดเนื้องานที่ต้องใช้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต การส่งเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน การผลิตผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ การทำงานในรูปแบบสหวิชาชีพ และการมีบทบาทนำในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ทางสังคม การช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และการส่งเสริมให้เกิดระบบสวัสดิการสังคม

มาตรการ/แนวทาง

1. ศึกษาและส่งเสริมให้เกิดการศึกษาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร
2. ศึกษาและส่งเสริมให้มีการศึกษาความต้องการใช้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย

3. จัดทำหลักสูตรการอบรมสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านสังคมสงเคราะห์ การผลิตบัณฑิตและผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศ
4. ส่งเสริมการทำงานแบบสหวิชาชีพ การจัดการรายกรณีและการทำงานเชิงรุกในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
4. จัดให้มีบริการทางสังคมเพื่อมีบทบาทนำในการลดความเหลื่อมล้ำ การแก้ไขปัญหาสถานการณ์ทางสังคม ช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และส่งเสริมให้เกิดระบบสวัสดิการสังคมที่สมบูรณ์

แผนงานที่ 2 เสริมสร้างความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ส่งเสริมให้บุคลากรด้านสังคมสงเคราะห์เข้าสู่การเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ การเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตตามกฎหมาย การส่งเสริมให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตในสาขาต่าง ๆ ส่งเสริมสนับสนุนวิชาการและการปฏิบัติ การส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ

มาตรการ/แนวทาง

1. กำหนดและผลักดันสมรรถนะ ตำแหน่ง ความก้าวหน้าในการดำรงตำแหน่ง รวมทั้งค่าตอบแทน และเงินประจำตำแหน่ง
2. การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น
3. ส่งเสริมให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์สาขาต่าง ๆ โดยเริ่มจากสาขาที่มีความพร้อมและสอดคล้องกับสถานการณ์สังคม รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกอบวิชาชีพอิสระของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
4. พัฒนาระบบการกำกับดูแลของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และการบังคับใช้กฎหมาย
5. ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ นวัตกรรมและการถอดบทเรียน
6. ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมายและการแสดงบทบาทให้เป็นที่ประจักษ์
7. ส่งเสริมการเข้าสู่การเป็นสมาชิกประเภทวิสามัญ สภทบ กิตติมศักดิ์ รวมทั้งการส่งเสริมการอบรมและการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นสมาชิกสามัญ
8. จัดสวัสดิการและคุ้มครองสิทธิให้แก่สมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

แผนงานที่ 3 **คุ้มครอง ส่งเสริมและกำกับดูแลมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์** **สู่มาตรฐานสากล**

จัดทำและกำกับดูแลมาตรฐานการปฏิบัติงาน จรรยาบรรณ ส่งเสริมระบบนิเทศงาน การเผยแพร่ให้ ความรู้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง สาธารณชน รวมทั้งผู้ใช้บริการ ตลอดจนส่งเสริม การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

มาตรการ/แนวทาง

1. กำหนดและพัฒนามาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ทั้งทางด้าน กระบวนการ วิธีการ และสาขาทางสังคมสงเคราะห์รวมทั้งองค์กรด้านสังคมสงเคราะห์ หรืออื่น ๆ ตาม ความจำเป็น
2. พัฒนาระบบนิเทศงานสังคมสงเคราะห์ การตรวจสอบ การกำกับดูแล การปฏิบัติตามมาตรฐาน การให้บริการ
3. ส่งเสริมและควบคุมจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และให้มีการปฏิบัติตาม แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณ

แผนงานที่ 4 **พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศและระหว่าง ประเทศ**

ส่งเสริม สนับสนุน ริเริ่มและให้ความร่วมมือในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ทั้งระดับบุคคล องค์กร เครือข่ายทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

มาตรการ/แนวทาง

1. ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือระหว่างสมาชิกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในระดับจังหวัดและ ภูมิภาค เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
2. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ระดับประเทศ เพื่อให้สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีบทบาทนำ บทบาทร่วมหรือบทบาทสนับสนุนในภารกิจที่เกี่ยวข้อง กับการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
3. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรในต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ และ กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะองค์กรระหว่างประเทศด้านสวัสดิการสังคมและ สังคมสงเคราะห์ กรอบความร่วมมืออาเซียนและสหประชาชาติ โดยการเข้าร่วมเป็นสมาชิก เข้าร่วม กิจกรรมและการมีโครงการริเริ่มหรือโครงการร่วมในการพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

แผนงานที่ 5 พัฒนาโครงสร้าง ระบบและกลไกการบริหารงานสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้าง ระบบและกลไกการบริหารจัดการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ให้สามารถปฏิบัติงานตามกฎหมายและรองรับการให้บริการแก่สมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการ/แนวทาง

1. กำหนดโครงสร้าง ระบบและกลไกการบริหารจัดการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์งานสภาวิชาชีพให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งระบบภายในและภายนอกองค์การ
3. จัดหารายได้/ผลประโยชน์ และระดมทรัพยากรจากแหล่งทุนที่หลากหลาย
4. จัดให้มีโครงสร้างการบริหารองค์กร การบริหารบุคคลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
5. จัดหาและพัฒนาสถานที่ตั้งของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้มีความเหมาะสมและยั่งยืน

บทที่ 4

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฉบับที่ 2

(พ.ศ.2567-2569)

การติดตามประเมินผล

เพื่อให้มีการปรับปรุงผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และเพื่อให้ทราบความก้าวหน้าปัญหาอุปสรรค และมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานของสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีกรอบการดำเนินงาน ดังนี้

1. การติดตามการดำเนินงาน

การติดตามผลการดำเนินงานของสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เพื่อรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของโครงการต่าง ๆ ที่สอดคล้องตามตัวชี้วัดผลสำเร็จที่กำหนดไว้ในแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปี และจัดทำรายงานสรุปเสนอต่อคณะกรรมการสาขาวิชาชีพฯ ให้ทราบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเป็นระยะ รวมทั้งส่งข้อมูลย้อนกลับให้กับฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบในแต่ละระดับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม ตามแบบรายงานดังนี้

1.1 การรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือนของสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ โดยใช้แบบรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือน (แบบติดตาม 1 และแบบติดตาม 2) และจัดส่งผลการดำเนินงานประจำเดือนให้ฝ่ายสำนักงานเลขาธิการรวบรวมภายในวันสุดท้ายของเดือน และรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E - Performance) ทุกเดือน

1.2 การรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ (แบบรายงาน สงป. 301 - 302) โดยจัดทำรายงานผลให้ฝ่ายสำนักงานเลขาธิการ ภายในวันที่ 5 ของไตรมาสถัดไป

1.3 การรายงานผลการดำเนินงาน ตามแบบฟอร์มของสำนักงานเลขาธิการ

1.4 การรายงานผลการดำเนินงาน ตามแบบรายงานผลโครงการ และตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ) โดยจัดทำ รายงานผลส่งสำนักงานเลขาธิการเพื่อปรับแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมในแต่ละรอบไตรมาส รอบ 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน

1.5 รายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อสภานายกพิเศษและกรรมการบริหารของสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

2. การประเมินผล

2.1 การประเมินผลตนเองโดยการประเมินโครงการ และการประเมินผลในภาพรวมของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

2.2 การติดตามประเมินผลการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ครึ่งแผน 3 ปี โดยบุคคลภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการติดตามประเมินผล

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

1.ฝ่ายทะเบียน สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์. (2566).จำนวน ร้อยละของจำนวนสมาชิกสามัญ และจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตตั้งแต่ปี พ.ศ.2556-2566.กรุงเทพมหานคร : สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์.

2.สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.(2556) พระราชบัญญัติสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ.2556. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

3.สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์. (2566). รายงานประจำปีสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2566. กรุงเทพมหานคร : สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์.

4.สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์. (2566). รายงานการประชุมเรื่อง “ หนึ่งทศวรรษสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์.กรุงเทพมหานคร : สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์.

5.สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. นงลักษณ์ พะไยยะ,ศิริพันธ์ สาลัดย์ และวาสิณี วิเศษฤทธิ์ (2564).ความต้องการกำลังคนด้านสุขภาพเพื่อรองรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในอนาคต.วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข.ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2564.น.211.

ภาษาอังกฤษ

6.UNICEF Thailand 19 มีนาคม 2564 <https://web.facebook.com/unicefthailand>
สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2566

7.[https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/social-workers-working-in-mental-health-sector-\(per-100-000\)](https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/social-workers-working-in-mental-health-sector-(per-100-000)) ข้อมูล Mental Atlas WHO (2016) สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2566

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. คำสั่งคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์สงขลา พ.ศ. 2567-2569

คำสั่งสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ที่ ๖/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๙

ตามที่ คณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ มีมติจัดทำ แผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ต่อไป

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๙

องค์ประกอบ

๑. ศาสตราจารย์ระพีพรรณ คำหอม	ที่ปรึกษา
๒. นายสุพล บริสุทธิ์	ที่ปรึกษา
๓. นายชินชัย ชีเจริญ	ที่ปรึกษา
๔. นางวรรณภา ลำเจียกเทศ	ประธาน
๕. นางสาววิวรรณ จตุรพิชพร	คณะทำงาน
๖. พ.ต.อ.หญิงศิริมา ชวนนิตย์	คณะทำงาน
๗. นางสุกัญญา สีสองหาบ	คณะทำงาน
๘. นางสาวสมศิริ บุญศิริ	คณะทำงาน
๙. นายศราวุธ หริภักดิ์	คณะทำงาน
๑๐. นายเจษฎา เจริญทอง	คณะทำงาน
๑๑. นายสถาพร อิ่มเอม	คณะทำงาน
๑๒. ดร.ชนิษฐา บุรณพันธ์	คณะทำงานและเลขานุการ
๑๓. นางสาวทักษพร เกิดไทย	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นางสาวจุฑามาศ ถวัลย์วานิชกุล	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. นางสาวธนาภรณ์ งามเพชร	ผู้ช่วยเลขานุการ

บทบาทหน้าที่: ๑. จัดทำแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๙

๒. ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๙

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ระพีพรรณ คำหอม

(ศาสตราจารย์ระพีพรรณ คำหอม)

นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
(SOCIAL WORK PROFESSIONS COUNCIL)

การจัดทำแผนพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569)

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาวิชาชีพพ.ศ.ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2567-2569) ระหว่างวันที่ 22-23 สค. 2566 ณ ห้องประชุมกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว บ้านราชวิถี

-กระบวนการเริ่มจาก 1) ทบทวนสาระและหลักเกณฑ์ตามกฎหมายวิชาชีพพ.ศ. 2) พิจารณาผลการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมายวิชาชีพพ.ศ. ของผู้บังคับใช้กฎหมาย 3) ผลการดำเนินงานของสภาวิชาชีพพ.ศ.ตามแผนฉบับที่ 1 4) การวิเคราะห์ SWOT และ SOAR 5) จัดทำโครงสร้างแผน + ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กำหนดแผนงาน / โครงการรองรับ

-ขั้นตอนหลังจากจัดทำเอกสารแผนฉบับสมบูรณ์จะนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการสภาวิชาชีพพ.ศ.วันที่ 15 ก.ย. 2566 + เสนอไปขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ ตามมาตรา 27 (สมว.พม.) และแปลงสู่การปฏิบัติต่อไป

โดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ภาคผนวก ข. แผนการดำเนินงานสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ 3 ปี

พ.ศ. 2567 - 2569

แผนงานพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ (ตย.ที่ปรับ ให้ดูตย.แผนการดำเนินงานและงบประมาณปี 2566 หน้า 19-20)

มาตรการ (1) ศึกษาและส่งเสริมให้เกิดการศึกษาภาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และผู้ช่วยงานสังคมสงเคราะห์

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายรับผิดชอบ
1.ศึกษาภาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และผู้ช่วยงานสังคมสงเคราะห์				/	/	-	ฝ่ายวิชาการ

มาตรการ (2) ส่งเสริมให้มีการศึกษาความต้องการใช้ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
2. การศึกษาความต้องการใช้ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย	ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพด้านความต้องการใช้ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย		ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อการขับเคลื่อนเกี่ยวกับอัตรากำลังนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ	/	/	-	ฝ่ายวิชาการและการศึกษาต่อเนื่อง

มาตรการ (3) ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์ การผลิตบัณฑิตและผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
3. การจัดทำทเรียนเพื่อการศึกษาด้วยตนเองของผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	-จำนวนบทเรียนเพื่อการศึกษาด้วยตนเองของผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ในด้านต่างๆ -จำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ได้เข้าศึกษาด้วยตนเองและผ่านการประเมินวัดความรู้		เกิดการพัฒนาตนเองของผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	/	/	/	ฝ่ายวิชาการและการศึกษาต่อเนื่อง

มาตรการ (3) ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์ การผลิตบัณฑิตและผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
4. ส่งเสริมหลักสูตรใหม่เพื่อรองรับการผลิตบัณฑิตด้านสังคมสงเคราะห์ระดับต่างๆ	การส่งเสริมให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์อย่างน้อย 3 หลักสูตร (ปริญญาโท หลักสูตรพิเศษ ม.ธรรมศาสตร์ ปริญญาตรี ราชภัฏสงขลา ปริญญาโท มอ.ปัตตานี)		มีผู้สำเร็จปริญญาด้านสังคมสงเคราะห์เพิ่มมากขึ้น	/	/	/	ฝ่ายวิชาการและการศึกษา ต่อเนื่อง, ฝ่ายฝึกอบรม, ฝ่ายจัดการสอบและพัฒนาระบบสอบ

มาตรการ (4) ส่งเสริมการทำงานแบบสหวิชาชีพการจัดการรายกรณีและการทำงานเชิงรุกในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
6. ส่งเสริมการทำงานแบบสหวิชาชีพ การจัดการรายกรณีและการทำงานเชิงรุกในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	- เกิดสมัชชาเครือข่ายสหวิชาชีพและจัดการรายกรณี - มีเวทีถอดบทเรียนการจัดการรายกรณี		เกิดเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและการปฏิบัติระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง -เกิดการทำงานเชิงรุกของสภาวิชาชีพ	/	/	/	ฝ่ายวิชาการ

มาตรการ (5) ส่งเสริมการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เพื่อมีบทบาทนำในการลดความเหลื่อมล้ำ การแก้ไขปัญหา สถานการณ์ทางสังคม ช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และส่งเสริมให้เกิดระบบสวัสดิการสังคมที่สมบูรณ์

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
7. ส่งเสริมการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เพื่อมีบทบาทนำในการลดความเหลื่อมล้ำ การแก้ไขปัญหา สถานการณ์ทางสังคม ช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และส่งเสริมให้เกิดระบบสวัสดิการสังคมที่สมบูรณ์	การจัดประชุมวิชาการประจำปี การจัดสัมมนา สัญจร และตาม กระแสสังคม		เกิดการดำเนินงานเชิงรุกและการมีบทบาทนำของสภาวิชาชีพฯ	/	/	/	ฝ่ายวิชาการ อุปนายกฯ

แผนงานที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพ
มาตรการ (1) ส่งเสริมการเข้าสู่การเป็นสมาชิกทุกประเภท รวมทั้งการส่งเสริมการอบรมและการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นสมาชิกสามัญ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
1. การเปิดสอบใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ก่อนสำเร็จการศึกษา	ทุกสถาบันการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์		ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถเข้าสู่การปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น	/	/		ฝ่ายจัดการสอบ

แผนงานที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพ
มาตรการ (1) ส่งเสริมการเข้าสู่การเป็นสมาชิกทุกประเภท รวมทั้งการส่งเสริมการอบรมและการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้
 ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นสมาชิกสามัญ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
2. โครงการส่งเสริม การเข้าสู่การเป็น สมาชิก	มีสมาชิกสภาวิชาชีพ ครบทุกประเภท		มีผู้ร่วมประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์และสนับสนุนการ ประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์	/			- ฝ่ายทะเบียน - ฝ่าย ประชาสัมพันธ์ - ฝ่ายเลขานุการ

มาตรการ (2) การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
3. การพัฒนาการสอบ ใบประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์	1. มีคลังข้อสอบ 2. มีการสัมมนา สถาบันการศึกษา และเครือข่าย ปีละ 4 ครั้ง		ข้อสอบที่มีมาตรฐานและ สอดคล้องกับสถานการณ์การ ประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์	/	/	/	ฝ่ายจัดการสอบ และพัฒนาระบบ สอบ

มาตรการ (3) ส่งเสริมให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์สาขาต่าง ๆ โดยเริ่มจากสาขาที่มีความพร้อม
 และเป็นความต้องการของสังคม

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
2. การขึ้นทะเบียนผู้ ประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์สาขา เฉพาะ	1. ได้แนวทางในการ กำหนดการขึ้นทะเบียนผู้ ประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์สาขาต่างๆ 2. ออกข้อบังคับว่าด้วย การประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์สาขาเฉพาะ 3. มีการออกใบประกอบ วิชาชีพสาขาเฉพาะอย่าง น้อย 1 สาขา		การพัฒนาความ เชี่ยวชาญของนักสังคม สงเคราะห์วิชาชีพสาขา ต่างๆ	/	/	/	ฝ่ายวิชาการและ การศึกษา ต่อเนื่อง

มาตรการ (4) พัฒนาระบบควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีใบเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
3. พัฒนาระบบควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีใบเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต	มีระบบและแนวทางการควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีใบเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต		มีการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ได้มาตรฐาน และป้องกันการร้องเรียนด้านการปฏิบัติงานและจรรยาบรรณตามกฎหมาย	/	-	-	ฝ่ายเลขาธิการ

มาตรการ (7) กำหนดสมรรถนะ ตำแหน่ง ความก้าวหน้าในการดำรงตำแหน่ง รวมทั้งค่าตอบแทนและเงินประจำตำแหน่ง

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
4. ส่งเสริมการกำหนดตำแหน่ง สมรรถนะ ความก้าวหน้าในการดำรงตำแหน่ง รวมทั้งเงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทน วิชาชีพ	หน่วยงานมีการกำหนดตำแหน่ง การพัฒนาสมรรถนะ และส่งเสริมความก้าวหน้าในการดำรงตำแหน่ง รวมทั้งเงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนและ		1. ความก้าวหน้าสายงานสังคมสงเคราะห์ ถึงระดับที่ปรึกษา 2. เลื่อนระดับในสายงานได้ด้วยตนเอง (ชก./ชพ.) 3. ได้รับเงินประจำตำแหน่ง 4. ได้รับค่าตอบแทนวิชาชีพ	/	/	/	คณะทำงานส่งเสริมความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ฝ่ายเลขาธิการ

มาตรการ (8) จัดสวัสดิการและคุ้มครองสิทธิให้แก่สมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
5. โครงการจัดสวัสดิการให้กับสมาชิกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	จัดสวัสดิการให้สมาชิกสามัญ ได้ 2 ประเภท ได้แก่ นอนรักษาตัวในโรงพยาบาล ประมาณ 190 คน/ปี และเสียชีวิต ประมาณ 19 คน/ปี		1) สมาชิกสามัญสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ได้รับสวัสดิการ 2) เกิดการสานสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกและสภาวิชาชีพฯ และเป็น การสร้างขวัญกำลังใจให้กับสมาชิกที่เจ็บป่วยและครอบครัวสมาชิกกรณีสมาชิกเสียชีวิต	/	/	/	คณะอนุกรรมการสวัสดิการสมาชิก

แผนงานที่ 3 กำกับมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

มาตรการ (1) กำหนดและพัฒนามาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
1. โครงการขับเคลื่อนมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	ผู้ประกอบวิชาชีพ หัวหน้างาน/ผู้ปฏิบัติงาน/ผู้บริหารองค์กร/ หน่วยงาน/ องค์กรที่มีผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ นำมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพ ทั้ง 6 มาตรฐาน ไปใช้		1.ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ มีมาตรฐานฯ 2. ผู้ใช้บริการได้รับประโยชน์สูงสุดจากผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	/	/	/	คณะทำงานขับเคลื่อนมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

มาตรการ (2) พัฒนาระบบนิเทศงานสังคมสงเคราะห์ การตรวจสอบและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานการให้บริการ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
2. โครงการพัฒนาการนิเทศงานสังคมสงเคราะห์	<p>1. 80% ของผู้เข้าอบรมหลักสูตรการนิเทศงานสามารถทำหน้าที่ผู้นิเทศได้</p> <p>2. ผู้นิเทศงานสามารถนิเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์</p>		มีการนำมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	/	/	/	<p>1.ฝ่ายเลขาธิการและฝ่ายฝึกอบรม</p> <p>2.คณะทำงานขับเคลื่อนมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์</p>

มาตรการ (3) ส่งเสริมจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(4) ส่งเสริมผู้ใช้บริการและหน่วยงานที่ใช้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้ทราบมาตรฐานจรรยาบรรณและช่องทางในการแจ้งเมื่อได้รับบริการที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานจรรยาบรรณ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
3. โครงการส่งเสริม การปฏิบัติตาม มาตรฐาน จรรยาบรรณ	1.มีหลักสูตรการศึกษา หรือเรียนรู้ด้วยตนเองผ่าน เทคโนโลยี 2.มีการอบรมความรู้ เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ 3.มีเอกสารฉบับ ภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 ฉบับ		1. มีการปฏิบัติตาม มาตรฐานจรรยาบรรณ ของผู้ประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ไม่ถูก ร้องเรียนด้าน จรรยาบรรณวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์	/	/	/	คณะทำงาน จัดทำหลักสูตร การศึกษาหรือ เรียนรู้ด้วย ตนเอง ผ่าน เทคโนโลยี
โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
4. โครงการส่งเสริม การรับรู้ของสาธารณะ ต่อจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพสังคม สงเคราะห์	มีสื่อประชาสัมพันธ์ การ รับรู้ของสาธารณะต่อ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ ปีละ 6 เรื่อง		ผู้ประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์ตระหนักใน เรื่องจรรยาบรรณและ สาธารณชนได้รับทราบ จรรยาบรรณและ ช่องทางการเมื่อมีการ กระทำผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพสังคม สงเคราะห์	/	/	/	ฝ่าย ประชาสัมพันธ์

แผนงานที่ 4 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในและต่างประเทศ

มาตรการ (1) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระดับประเทศ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
1. โครงการสัมมนา วิชาการประจำปี สภา วิชาชีพสังคมสงเคราะห์	- สัมมนาวิชาการประจำปี ปี ละ 1 ครั้ง ระยะเวลา 1-2 วัน - จำนวนผู้เข้าร่วมการ สัมมนา, ผู้นำเสนอผลงาน วิชาการ, ภาควิชา, นัก สังคมสงเคราะห์วิชาชีพที่มี ผลงานที่โดดเด่นในด้าน ต่างๆ ที่ได้รับรางวัลเชิดชู เกียรติ)		การพัฒนาทางวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์จากการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง กัน และการเสริมสร้าง ขวัญและกำลังใจแก่นัก สังคมสงเคราะห์วิชาชีพที่ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ใน ด้านต่างๆ	/	/	/	ฝ่ายวิชาการและ การศึกษาต่อเนื่อง

มาตรการ (4) ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในระดับสากล

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
2. โครงการพัฒนาความ ร่วมมือกับเครือข่าย องค์กรสังคมสงเคราะห์ วิชาชีพระดับภูมิภาค และนานาชาติ	การเข้าร่วมประชุม การจัด กิจกรรมและพัฒนาความ ร่วมมือระหว่างประเทศ อย่างน้อยปีละ 3 ครั้ง		1. เกิดการยอมรับ บทความของสภาวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ในระดับ สากล 2. มีการพัฒนา/ ขับเคลื่อนงานด้านการ พัฒนาวิชาชีพให้เป็นไป ตามมาตรฐานสากล	/	/	/	ฝ่ายวิชาการและ การศึกษาต่อเนื่อง
3. การแปลเอกสาร สำคัญของสภาวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ (พรบ. วิชาชีพฯ มาตรฐานการ ปฏิบัติงาน ข้อมูล พื้นฐานสภาวิชาชีพ) เพื่อเผยแพร่	การมีเอกสารอ้างอิง ภาษาอังกฤษ และเผยแพร่ทางเว็บไซต์และ ช่องทางอื่นๆ		การรับรู้ของนานาชาติ เกี่ยวกับสภาวิชาชีพสังคม สงเคราะห์	/		/	ฝ่ายวิชาการและ การศึกษาต่อเนื่อง

มาตรการ (5) สมัครงานเป็นสมาชิกเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
4. ส่งเสริมการเป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านสังคมสงเคราะห์ในและระหว่างประเทศ	สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เข้าร่วมเป็นเครือข่ายกับองค์กรทางสังคมสงเคราะห์และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในและระหว่างประเทศอย่างน้อย 3 องค์กร		ความร่วมมือระหว่างเครือข่ายด้านสังคมสงเคราะห์และองค์กรเครือข่าย	/	/	/	ฝ่ายเลขาธิการ

แผนงาน ที่ 5 พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการองค์กร

มาตรการ (1) พัฒนาระบบงานของสภาวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
1. พัฒนาระบบการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์	-มีการพัฒนาระบบข้อมูลนักสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตและระบบการเงินและบัญชี รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์		ระบบข้อมูล ระบบบริหารจัดการ และระบบการเงินและบัญชี มีการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ	/	/	/	ฝ่ายทรัพยากร ฝ่ายเลขาธิการ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
2. โครงการปรับปรุงข้อมูลสมาชิกใหม่และสมาชิกที่ต่ออายุในเว็บไซต์และจัดทำบัตรสมาชิกรูปแบบใหม่ (บัตรพลาสติก)	<ul style="list-style-type: none"> - บัตรสมาชิกรูปแบบใหม่ (บัตรพลาสติก) - มีฐานข้อมูลของสมาชิกทั้งสมาชิกใหม่และสมาชิกปัจจุบันในเว็บไซต์ โดยเชื่อมโยงกับโปรแกรมเครื่องพิมพ์บัตรรูปแบบใหม่ - สมาชิกสามารถทราบวันหมดอายุของบัตรสมาชิกหลังจากที่มีการสมัครสมาชิกใหม่ทางเว็บไซต์หรือต่ออายุ 1 ครั้งทางเว็บไซต์ของสมาชิกปัจจุบัน 		<ul style="list-style-type: none"> -ความพึงพอใจของสมาชิก -ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการจัดทำทะเบียน 	/	/	/	ฝ่ายทะเบียน

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
3. สนับสนุนสภาวิชาชีพ งานสำนักงาน/ธุรการ และฝ่ายต่าง ๆ ด้วยเทคโนโลยีและสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ลดระยะเวลาและขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อน - ลดการใช้กระดาษ - สามารถติดตามเอกสารและสำเนาของหน่วยงาน - จัดเก็บเอกสารและหนังสือทั้งหมดเป็น Digital 		สภาวิชาชีพ มีระบบเอกสาร ระบบดิจิทัล (E-document)	✓	✓	✓	ฝ่ายเทคโนโลยีและสารสนเทศ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
4. โครงการพัฒนาระบบจัดทำบัตรสมาชิกสามัญและใบประกอบวิชาชีพให้หมดอายุพร้อมกัน	<ul style="list-style-type: none"> วันหมดอายุของบัตรประจำตัวสมาชิกและใบประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ใบอนุญาตมีวันหมดอายุพร้อมกัน 		<ul style="list-style-type: none"> - สมาชิกมีความพึงพอใจ - เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานสะดวกรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่าย 	/	/	/	ฝ่ายทะเบียน

มาตรการ (2) พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์งานสภาวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับทั้งระบบภายในและภายนอกองค์กร

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
4. โครงการประชาสัมพันธ์และ การสื่อสารภาพลักษณ์องค์กร	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้าง อัตลักษณ์ของ การเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ ปีละ 2 เรื่อง - การมอบรางวัลผู้ ประกอบวิชาชีพสังคม สงเคราะห์ที่มีความโดดเด่นด้านนวัตกรรมใหม่ในงานวิชาชีพ มอบในวัน ประชุมวิชาการประจำปี 		<ul style="list-style-type: none"> -กลุ่มเป้าหมายและ สาธารณชนเข้าใจใน วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ -เกิดความสัมพันธ์และ ความเข้าใจอันดี เพื่อให้ เกิดความร่วมมือ สนับสนุน - เสริมสร้างภาพลักษณ์ ที่ดี ก่อเกิดความนิยม เลื่อมใส ศรัทธา 	/	/	/	ฝ่ายประชาสัมพันธ์

มาตรการ (2) พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์งานสภาวิชาชีพให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งระบบภายในและภายนอกองค์การ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
5. โครงการจัดทำสื่อเพื่อการจัดการความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	ผลิต ถอดบทเรียน ไตรมาสละ 1 ครั้ง จัดเวทีสัญจรแนะนำวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในสถานศึกษาและจัดบริการทางสังคม ภาคละ 1 ครั้งต่อปี		สามารถสื่อสารหรือกระตุ้นให้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงตัวเองสู่ความเป็นวิชาชีพ	/	/	/	ฝ่ายประชาสัมพันธ์

มาตรการ (2) พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์งานสภาวิชาชีพให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งระบบภายในและภายนอกองค์การ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
6. โครงการประชาสัมพันธ์เชิงรุก	- มีโฆษกสภาวิชาชีพฯ ติดตาม ให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข่าวสาร สถานการณ์ทางสังคม และประเด็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ - มีการแถลงข่าวทุกครั้งที่มีการประชุม คณะกรรมการสภาฯ - สภาวิชาชีพฯ เข้าไปมีบทบาทนำในการเผยแพร่องค์ความรู้ และกิจกรรมหลักทางด้านการสังคมสงเคราะห์ของประเทศ		ความเข้าใจของสาธารณชนต่อบทบาทสภาวิชาชีพฯ และงานด้านการสังคมสงเคราะห์ให้สมาชิกภาคีเครือข่ายความร่วมมือ และภาคประชาชน	/	/	/	ฝ่ายประชาสัมพันธ์

มาตรการ (2) พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์งานสภาวิชาชีพให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งระบบภายในและภายนอกองค์การ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
7. โครงการประชาสัมพันธ์การสื่อสารในงานสังคมสงเคราะห์ (Public Hearing)	ปีละ 1 ครั้ง		สามารถประเมินสัมฤทธิ์ผล การดำเนินงานของสภาวิชาชีพฯ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และใช้วางแผนที่ทางเดินในอนาคต	/	/	/	ฝ่ายประชาสัมพันธ์

มาตรการ (2) พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์งานสภาวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับทั้งระบบภายในและภายนอกองค์การ

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่รับผิดชอบ
2. ดูแลและพัฒนาเว็บไซต์สภาวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง	<p>- เว็บไซต์สภาวิชาชีพสังคมนสงเคราะห์ มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน ทันสมัย และสามารถใช้งานได้ง่าย</p> <p>- เว็บไซต์สภาวิชาชีพสังคมนสงเคราะห์เชื่อมโยงฐานข้อมูลของสภาวิชาชีพสังคมนสงเคราะห์เพื่อให้สามารถใช้งานขึ้นทะเบียนและต่ออายุสมาชิก งานการศึกษาต่อเนื่อง งานจัดสอบ งานฝึกอบรม งานสำนักเลขธิการ งานสื่อสารระหว่างองค์กร กับสมาชิกสภาวิชาชีพได้</p> <p>- เว็บไซต์สภาวิชาชีพสังคมนสงเคราะห์ที่เหมาะสม มีบทบาทในการเผยแพร่องค์ความรู้ และกิจกรรมหลักทางด้านกรสังคมนสงเคราะห์ของประเทศ</p>		<p>- เป็นแหล่งข้อมูลด้านการสังคมนสงเคราะห์ให้สมาชิก ภาคีเครือข่ายความร่วมมือ และภาคประชาชน</p> <p>- งานขึ้นทะเบียนและต่ออายุผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมนสงเคราะห์ มีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น</p>	✓	✓	✓	<p>ฝ่ายประชาสัมพันธ์</p> <p>ฝ่ายวิชาการ</p> <p>ฝ่ายฝึกอบรม</p> <p>ฝ่ายทะเบียน</p> <p>ฝ่ายIT</p>

แผนงานที่ 5 พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการองค์กร

มาตรการ (4) การพัฒนากรอบอัตรากำลัง ค่าตอบแทน การให้สิทธิประโยชน์และสวัสดิการแก่บุคลากรและผู้ปฏิบัติงาน

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
8. เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ บริหารงานบุคคล	มีอัตรากำลังตามแผน		สภาวิชาชีพสังคม สงเคราะห์มีการบริหาร บุคคลที่มีประสิทธิภาพ	/	/	-	ฝ่ายเลขาธิการ ฝ่ายทรัพยากร

มาตรการ (5) การจัดหาและพัฒนาสถานที่ตั้งของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้มีความเหมาะสมและยั่งยืน

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์	2567	2568	2569	ฝ่ายที่ รับผิดชอบ
9. การจัดหาสถานที่ตั้งสำนักงานสภา วิชาชีพสังคม สงเคราะห์	สภาวิชาชีพสังคม สงเคราะห์มีสถานที่ทำการ แห่งใหม่		เกิดการยอมรับ ความ ภาคภูมิใจในสภาวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์	/	/		ฝ่ายเลขาธิการ